EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

Briselē, 2005. gada 2. jūnijā
(Or.en)

9630/05

Iestāžu dokuments:
2004/0127 (COD)

LIMITE

FRONT 99
CODEC 453
COMIX 361

PIEZĪME

Sūtītājs:	Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Iepr. dok. Nr.:	9431/05 FRONT 97 CODEC 425 COMIX 351
K-jas pr. Nr.:	10331/04 FRONT 111 COMIX 392 (COM(2004) 391 galīgā redakcija)
Temats:	**Projekts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko ievieš Kopienas noteikumu Kodeksu, regulējot personu pārvietošanos pāri robežām (Šengenas Robežu kodekss)**

Delegāciju vajadzībām pielikumā dots minētais regulas projekts, kādu to pēc 2005. gada 1. jūnija sanāksmē notikušajām pārrunām pieņēmusi Jauktā komiteja augstāko amatpersonu līmenī.

PIELIKUMS

PRIEKŠLIKUMS EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULAI

ar ko ievieš Kopienas noteikumu Kodeksu, regulējot personu pārvietošanos pāri robežām [1] (Šengenas Robežu kodekss)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas Līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [2],

saskaņā ar līguma 251. pantā paredzēto procedūru [3],

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma 62. panta 1. punktu Savienības mērķis – izveidot telpu bez iekšējām robežām, kurā nodrošināta personu brīva pārvietošanās, kā paredzēts Līguma 14. pantā – ietver pasākumus, kas nodrošina to, ka personām, kas šķērso iekšējās robežas, neveic robežkontroli.

(2) Saskaņā ar Līguma 61. pantu, tādas telpas izveide, kurā personas var brīvi pārvietoties, būtu jāpavada ar citiem pasākumiem. Līguma 62. panta 2. punktā paredzētā kopējā politika ārējai robežšķērsošanai pieder pie šādiem pasākumiem.

(3) Kopējiem pasākumiem attiecībā uz personu veiktu iekšēju robežšķērsošanu un robežkontroli pie ārējām robežām būtu jāatspoguļo Eiropas Savienības sistēmā iekļautais Šengenas *acquis*, un jo īpaši – attiecīgie 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līguma īstenošanas konvencijā [4] un Kopējā rokasgrāmatā iekļautie noteikumi [5].

---

1 **DE** uztur vispārēju atrunu par regulas projektu. **FR** uztur parlamentāru atrunu. **AT**, **FR, SI** un **PT** uztur lingvistisku atrunu.

2 OV C […] […], […] lpp.

3 OV ….

4 OV L 230, 22.09.2000., 19. lpp.

5 OV C 313, 16.12.2002., 97. lpp.

(4) Attiecībā uz robežkontroli pie ārējām robežām "vienota tiesību aktu krājuma" izveide, konkrēti, konsolidējot un attīstot *acquis*, ir viens no svarīgākiem elementiem kopējā ārējo robežu apsaimniekošanas politikā, kā noteikts Padomes 2002. gada 7. maija paziņojumā "Pretī integrētai Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu apsaimniekošanai" [6]. Šis mērķis bija ietverts Padomes 2002. gada 13. jūnijā apstiprinātajā un 2002. gada 21. un 22. jūnija Seviļas Eiropadomes, kā arī 2003. gada 19. un 20. jūnija Saloniku Eiropadomes atbalstītajā "Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu apsaimniekošanas plānā".

(5) Kopēju noteikumu izstrāde attiecībā uz personu pārvietošanos pāri robežām nedz apšauba, nedz ietekmē brīvas pārvietošanās tiesības, kas dotas Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kā arī trešo valstu valstspiederīgiem un viņu ģimenes locekļiem, kas saskaņā ar Kopienas un tās dalībvalstu nolīgumiem, no vienas puses, un šīm valstīm, no otras puses, izmanto tādas pašas tiesības brīvi pārvietoties kā Savienības pilsoņi.

(6) Robežkontrole notiek ne tikai to dalībvalstu interesēs, pie kuru ārējām robežām tās veic; to notiek visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas robežkontroli pie iekšējām robežām. Robežkontrolei būtu jāpalīdz apkarot nelegālu imigrāciju un cilvēku tirdzniecību, un jānovērš draudi dalībvalstu iekšējai drošībai, valsts politikai, sabiedrības veselības aizsardzībai un starptautiskām attiecībām.

(6.a) Robežkontroles būtu jāveic tā, lai pilnībā respektētu cilvēku cieņu. Robežkontroles būtu jāveic profesionāli un izrādot cieņu, un tām būtu jābūt samērīgām ar izvirzītajiem mērķiem.

(7) Robežkontroles nav tikai personu kontroles robežšķērsošanas vietās un uzraudzība starp robežšķērsošanas vietām, bet arī iekšējās drošības apdraudējumu analīze, un tādu draudu analīze, kuri var ietekmēt ārējo robežu drošību. Tāpēc jāparedz noteikumi, kritēriji un sīki izstrādāti pasākumi, kas regulē kontroli robežšķērsošanas vietās un uzraudzību.

---

[6] KOM(2002) 233 galīgā versija.

(8) Lai izvairītos no pārlieku ilgas gaidīšanas, izņēmuma un neparedzētu pasākumu gadījumā jāparedz iespēja atvieglināt kontroles pie ārējām robežām. Ja robežkontroles pie ārējām robežām ir atvieglinātas, trešo valstu valstspiederīgo dokumentos joprojām obligāti ir metodiski jāiespiež spiedogi. Spiedogošana ļauj precīzi noteikt robežšķērsošanas dienu un vietu, ne vienmēr norādot, vai veikti visi vajadzīgie ceļojumu dokumentu kontroles pasākumi.

(9) Lai saīsinātu gaidīšanas laiku personām, kas izmanto Kopienas tiesības brīvi pārvietoties, ja apstākļi ļauj, ārējās robežšķērsošanas vietās būtu jānodrošina atsevišķas kontroles joslas, visās dalībvalstīs apzīmētas ar vienādām norādēm. Atsevišķas kontroles joslas būtu jānodrošina starptautiskās lidostās. Dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja izveidot atsevišķas kontroles joslas jūras un sauszemes robežšķērsošanas vietās, ja to uzskata par vajadzīgu un vietējie apstākļi to ļauj.

(10) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai kontroles procedūras pie ārējām robežām neradītu lielus šķēršļus tirdzniecībai, kā arī savstarpējām sociālām un kultūras apmaiņām. Lai to nodrošinātu, tām būtu jānorīko pietiekams skaits darbinieku un jāatvēl pietiekami resursi.

(11) Dalībvalstīm ir jānorīko attiecīgs valsts dienests vai dienesti, kas saskaņā ar tās tiesību aktiem ir atbildīgi par robežsardzes uzdevumiem. Ja vienā dalībvalstī par to ir atbildīgs vairāk nekā viens dienests, tiem būtu cieši un visu laiku jāsadarbojas savā starpā.

(12) Dalībvalstu operatīvu sadarbību un palīdzību robežkontroles jomā regulēs un koordinēs ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 [7] nodibinātā "Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības valdībai pie dalībvalstu ārējām robežām".

[7] OV L , , […] lpp.

(13) Neatkarīgi no tā būtu jāatceras, ka šī regula neskar personu pārbaudes, ko veic saskaņā ar vispārējām policijas pilnvarām, un drošības pārbaudes, kas ir identas pārbaudēm, ko veic pirms iekšzemes lidojumiem, kā arī iespējamību dalībvalstīm veikt ārkārtas pārbaudes bagāžai saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3925/91 par kontroles un formalitāšu atcelšanu personu rokas bagāžai un reģistrētajai bagāžai Kopienas iekšējos lidojumos un personu bagāžai Kopienas iekšējos jūras braucienos[8], un valstu tiesību aktus par ceļojuma vai personas dokumentu nēsāšanu vai prasību personām informēt iestādes par uzturēšanos attiecīgas dalībvalsts teritorijā.

(14) Dalībvalstīm būtu jādod arī iespēja pie iekšējām robežām uz laiku atjaunot robežkontroli gadījumā, ja rodas nopietni draudi to sabiedriskai kārtībai vai iekšējai drošībai. Tam būtu jāparedz priekšnosacījumi un procedūras, nodrošinot to, ka attiecīgais pasākums notiek izņēmuma kārtā, kā arī ievērot proporcionalitātes principu. Apjoma un ilguma ziņā robežkontrolei būtu jāaprobežojas ar absolūtu minimumu, kas vajadzīgs, lai vērstos pret draudiem.

(15) Telpā, kur personas var brīvi pārvietoties, robežkontroles atjaunošanai pie iekšējām robežām būtu jānotiek vienīgi izņēmuma kārtā. Nevajadzētu veikt robežkontroles vai formalitātes, ja tās veic vienīgi tāpēc, ka notiek robežas šķērsošana.

(16) Būtu jāizstrādā procedūra, kas Komisijai ļautu pieņemt konkrētus sīki izstrādātus praktiskus noteikumus, kas regulē robežkontroli. Tādos gadījumos šīs regulas īstenošanas pasākumi būtu jāveic saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko paredz procedūras Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanai [9]

(17) Tāpat būtu jāizstrādā procedūra, kas dalībvalstīm ļautu Komisijai darīt zināmus grozījumus citos sīki izstrādātos praktiskos noteikumos, kas regulē robežkontroli.

---

[8] OV L 374, 31.12.1991; 4. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

[9] OV L 184, 17.9.1999., 23. lpp.

(18) Tā kā ierosinātās rīcības mērķi – izstrādāt noteikumus, kas attiecas uz personu pārvietošanos pāri robežām – tieši ietekmē Kopienas *acquis* ārējo un iekšējo robežu jomā, un dalībvalstis, darbojoties atsevišķi, nevar tos sasniegt pietiekamā apjomā, Kopiena var paredzēt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī regula paredz tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(19) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. To īstenos saskaņā ar dalībvalstu saistībām attiecībā uz starptautisku aizsardzību un neizdošanu.

(20) Atkāpjoties no Līguma 299. panta, šī regula attiecas tikai uz tām Francijas un Nīderlandes teritorijām, kas atrodas Eiropā. Regula neietekmē īpašos noteikumus, ko piemēro Seūtai un Meliļai, kā definēts Spānijas Karalistes pievienošanās aktā Konvencijai, ar kuru īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu [10].

(21) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tādējādi šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula attīsta Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļai, saskaņā ar iepriekš minētā protokola 5. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi šo regulu, Dānijai būtu jāpieņem lēmums, vai transponēt šo lēmumu savos tiesību aktos.

(22) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šī regula turpina attīstīt Šengenas *acquis*, kā definēts Eiropas Savienības Padomes un Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumā par abu valstu iesaistīšanos Šengenas acquis īstenošanā, piemērošanā un izstrādē [11], kas attiecas uz jomu, kura minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumam Nr. 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu minēto nolīgumu [12].

---

10 OV L 239, 22.9.2000., 69. lpp.

11 OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

12 OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

(23) Ir jāparedz procedūra, kā Islandes un Norvēģijas pārstāvjiem iesaistīties to komiteju darbībā, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās izpildu pilnvaras. Tāda procedūra ir apsvērta Kopienas un Islandes un Norvēģijas vēstuļu apmaiņā [13], kas pievienota minētajam nolīgumam.

(24) Attiecībā uz Šveici šī regula attīsta tos Šengenas *acquis* noteikumus tādā nozīmē, kas ietverta Eiropas Savienības, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumā par Šveices Konfederācijas iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izveidē [14], kuri attiecas uz Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A daļā minēto jomu, to lasot saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes 2004. gada 25. oktobra Lēmumā par nolīguma parakstīšanu Eiropas Savienības vārdā un par nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā, un dažu tā nolīguma noteikumu provizorisku piemērošanu [15].

(25) Ir jāparedz procedūra, kā Šveices pārstāvjiem iesaistīties to komiteju darbībā, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās izpildu pilnvaras. Tāda procedūra ir apsvērta Kopienas un Šveices vēstuļu apmaiņā [16], kas pievienota minētajam nolīgumam.

(26) Šī regula attīsta Šengenas *acquis* noteikumus, ko nepiemēro Apvienotajā Karalistē, kā paredzēts Padomes Lēmumā 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā [17]; Tāpēc Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro.

(27) Šī regula attīsta Šengenas *acquis* noteikumus, ko nepiemēro Īrijā, kā paredzēts Padomes Lēmumā 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā [18]. Tāpēc Īrija nepiedalās regulas pieņemšanā, un šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro.

---

13 OV L 176, 10.7.1999., 53. lpp.

14 Padomes dok. 13054/04, pieejams http://register.consilium.eu.int

15 OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp. un OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp.

16 Padomes dok. 13054/04, pieejams: http://register.consilium.eu.int

17 OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

18 OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

(28) Regulas 1. panta pirmais teikums, 5. panta 4. punkta a) apakšpunkts, III sadaļa un tie II sadaļas noteikumi un tās pielikumi, kas attiecas uz Šengenas Informācijas sistēmu, turpina attīstīt Šengenas *acquis* vai ir citādi saistīti ar to 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta nozīmē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis un pamatprincipi

Šī regula paredz, ka nav robežkontroles personām, kas šķērso iekšējās robežas starp Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Tajā ir ietverti noteikumi par tādu personu robežkontroli, kuras šķērso Eiropas Savienības dalībvalstu ārējās robežas.

2.pants

Definīcijas

Šajā regulā ir izmantotas šādas definīcijas:

1) "iekšējas robežas" ir
   a) kopīgas dalībvalstu sauszemes robežas, tostarp upju un ezeru robežas,
   b) iekšējiem reisiem paredzētas dalībvalstu lidostas,
   c) dalībvalstu jūras, upju un ezeru ostas, ko izmanto regulārai prāmju satiksmei;

2) „ārējas robežas” ir dalībvalstu sauszemes, arī upju un ezeru robežas, jūras robežas un lidostas, upju ostas, jūras ostas un ezeru ostas, ar nosacījumu, ka tās nav iekšējas robežas;

3) "iekšējs lidojums" ir jebkurš lidojums vienīgi uz dalībvalstu teritoriju vai no tās, nenolaižoties trešās valsts teritorijā;

4) "regulāra prāmju satiksme" ir prāmju satiksme starp vienām un tām pašām divām vai vairākām ostām dalībvalstu teritorijā, nepiestājot ostās ārpus dalībvalstu teritorijas un nodrošinot pasažieru un transportlīdzekļu pārvadājumus saskaņā ar publicētiem sarakstiem;

5) “personas, kas ir tiesīgas izmantot Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību”, ir:

a) Eiropas Savienības pilsoņi Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē un trešo valstu valstspiederīgie, kas ir Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kuri ir tiesīgi uz pārvietošanās brīvību un kam piemēro Direktīvu Nr. 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) [19];

b) trešo valstu valstspiederīgie un – neatkarīgi no valstspiederības – viņu ģimenes locekļi, kas saskaņā ar līgumiem, ko Kopiena un tās dalībvalstis, no vienas puses, noslēgusi ar attiecīgām trešām valstīm, no otras puses, ir tiesīgi izmantot tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, kādas ir Savienības pilsoņiem [20];

6) “trešās valsts valstspiederīgais” ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē, un uz ko neattiecas 5. punkts;

7) „personas, par ko izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanas atļauju” ir trešās valsts valstspiederīgie, par ko saskaņā ar Šengenas Konvencijas 96. pantu Šengenas Informācijas Sistēmā izdots brīdinājums atteikt ieceļošanas atļauju;

8) "robežšķērsošanas vieta″ ir vieta, kurā kompetentas iestādes ļauj šķērsot ārējās robežas;

9) "robežkontrole" ir darbības, ko saskaņā ar šo regulu veic pie robežas, vienīgi reaģējot uz nodomu šķērsot robežu vai robežas šķērsošanas aktu, neatkarīgi no visiem citiem apsvērumiem, un tā ietver robežpārbaudes un robežuzraudzību;

10) "robežpārbaudes" ir pārbaudes, ko veic robežšķērsošanas vietās, lai nodrošinātu, ka personām, viņu īpašumā esošiem transportlīdzekļiem un mantām drīkst atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijā vai izceļot no tās;

---

19 OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

20 Deklarācija par ārvalstnieku un nepilsoņu pasēm: “Eiropas Parlaments un Padome lūdz Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem, lai pārskatītu Regulu (EK) Nr. 539/2001, lai ārvalstnieku un nepilsoņu pasu turētājus, kas pastāvīgi uzturas kādā dalībvalstī, atbrīvotu no prasības pēc vīzas”.

11) "robežuzraudzība" ir robežu uzraudzība ārpus robežšķērsošanas vietām un robežšķērsošanas vietu uzraudzība pēc konkrētā darbalaika, lai nepieļautu personu izvairīšanos no robežpārbaudēm;

12) "otrās līnijas pārbaude" ir vēlāka pārbaude, ko var veikt īpašā vietā, kas nav tā pati vieta, kur pārbauda visas personas (pirmā līnija);

13) "Robežsargs" ir robežšķērsošanas vietā vai pie robežas, vai arī robežas tiešā tuvumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem norīkots valsts ierēdnis, kas saskaņā ar šo regulu un attiecīgās valsts tiesību aktiem veic robežkontroles uzdevumus;

14) "pārvadātājs" ir ikviena fiziska vai juridiska persona, kas profesionāli nodarbojas ar personu transporta pārvadājumiem;

15) "uzturēšanās atļauja" ir:

a) visas uzturēšanās atļaujas, ko dalībvalstis izsniegušas atbilstoši Regulā (EK) Nr. 1030/2002 paredzētai vienotai standartveidlapai;

b) visi citi dokumenti, ko kāda dalībvalsts izsniegusi trešo valstu valstspiederīgiem, atļaujot uzturēties vai atkārtoti ieceļot tās teritorijā, kas nav pagaidu atļaujas, ko izdod uz laiku, kamēr izskata lūgumu izsniegt a) apakšpunktā minēto uzturēšanās atļauju vai arī patvēruma lūgumu;

16) "kruīza kuģis" ir kuģis, kas brauc pa konkrētu maršrutu saskaņā ar iepriekš noteiktu programmu, kurā ietvertas tūristiem domātas programmas dažādās ostās, un kas ceļojuma laikā parasti neuzņem un arī neizsēdina pasažierus;

17) "izklaides kuģošana" ir izklaides kuģu izmantošana sportam vai tūrismam;

18) "piekrastes zveja" ir zveja, ko veic ar kuģiem, kas, nepiestājot kādā trešās valsts ostā, ik dienu vai 36 stundu laikā atgriežas ostā, kas ir dalībvalsts teritorijā;s

19) "sabiedrības veselības apdraudējums" ir slimība, kas potenciāli var izvērsties epidēmijā, kā noteikts Pasaules Veselības organizācijas starptautiskajos veselības aizsardzības noteikumos, kā arī citas infekcijas slimības vai lipīgas parazītu slimības, ja uz tām attiecas aizsardzības noteikumi, kas attiecas uz dalībvalstu valstspiederīgiem.

3.pants

Darbības joma

Šī Regula ir piemērojama personām, kas šķērso dalībvalstu iekšējās vai ārējās robežas, bet tā neskar:

a) tādu personu tiesības, kuras ir tiesīgas izmantot Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību;

b) bēgļu tiesības, kā arī tādu personu tiesības, kuras lūdz starptautisku aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz neizdošanu.

II SADAĻA

ĀRĒJĀS ROBEŽAS

I nodaļa

Ārējo robežu šķērsošana un ieceļošanas nosacījumi

4. pants

Ārējo robežu šķērsošana

1. Ārējās robežas var šķērsot tikai robežšķērsošanas vietās un konkrētā darbalaikā. Robežšķērsošanas vietās, kas nav atvērtas visu diennakti, darbalaiks ir skaidri norādīts. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu savu robežšķērsošanas vietu sarakstu saskaņā ar 30.a pantu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, šādos gadījumos var pieļaut izņēmumus prasībai ārējās robežas šķērsot vienīgi konkrētās robežšķērsošanas vietās un konkrētā darbalaikā:
   a) saistībā ar izklaides kuģošanu vai piekrastes zveju;
   b) attiecībā uz jūrniekiem, kas izkāpj krastā un uzturas tās ostas teritorijā, kurā ienācis viņu kuģis, vai ostas tiešā tuvumā esošā pašvaldības teritorijā;
   c) ja rodas īpaša vajadzība, attiecībā uz personām vai personu grupām, kam ir attiecīgas valsts tiesību aktos paredzētas atļaujas, un tas nav pretrunā dalībvalstu valsts politikas un iekšējās drošības interesēm;
   d) personām vai personu grupām neparedzētās ārkārtas situācijās.

3. Neskarot 2. punktā paredzētos izņēmumus vai dalībvalstu starptautiskas aizsardzības saistības, dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem ievieš sodus par ārējo robežu neatļautu šķērsošanu ārpus paredzētām robežšķērsošanas vietām vai pēc to darbalaika. Sodi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.

5. pants

Trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas nosacījumi

1. Attiecībā uz uzturēšanos, kas nav ilgāka par trim mēnešiem sešu mēnešu laikā, uz trešo valstu valstspiederīgiem attiecas šādi iebraukšanas noteikumi:

   a) viņiem ir derīgs ceļojuma dokuments vai dokumenti, kas dod tiesības šķērsot robežu;

   b) viņiem ir derīga vīza, ja to prasa Regula (EK) Nr. 539/2001 [21], izņemot gadījumus, ja viņiem ir derīga uzturēšanas atļauja, kā definēts 2. panta 15. punktā;

   c) viņiem pamato iecerētās uzturēšanās mērķi un apstākļus, viņiem ir pietiekami iztikas līdzekļi gan iecerētās uzturēšanas laikam, gan, lai atgrieztos mītneszemē vai tranzītam uz trešo valsti, kurā viņus noteikti uzņems; vai arī viņiem ir iespēja likumīgi iegūt iztikas līdzekļus;

   d) nav personas, par ko Šengenas Informācijas sistēmā (ŠIS) izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanas atļauju;

   e) viņus neuzskata par apdraudējumu kādas dalībvalsts politikai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskām attiecībām, un, jo īpaši, valstu datubāzēs par viņiem nav izdots brīdinājums, lai minēto iemeslu dēļ atteiktu ieceļošanas atļauju.

2. Nepilnīgs saraksts ar papildu dokumentiem, ko robežsargi var lūgt uzrādīt trešo valstu valstspiederīgiem, lai pārliecinātos, ka ir ievēroti 1. punkta c apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, ir iekļauts I Pielikumā.

3. Iztikas līdzekļus vērtē, ņemot vērā uzturēšanās ilgumu un mērķi, kā arī vidējās uztura un izmitināšanas cenas attiecīgā dalībvalstī vai dalībvalstīs, un tos aprēķina, maksu par lētas uzturēšanās vietu reizinot ar uzturēšanās dienu skaitu.

[21] OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 453/2003, OV L 69, 13.3.2003., 10.lpp.

Dalībvalstu noteiktās atsauces dara zināmas Komisijai saskaņā ar 30.a pantu.
Pietiekamu iztikas līdzekļu pierādījums var būt, piemēram, skaidra nauda, ceļojuma čeki un kredītkartes, kas ir trešo valstu valstspiederīgo īpašumā. Ja tas paredzēts attiecīgu dalībvalstu tiesību aktos, arī sponsoru deklarācijas un garantijas vēstules no cilvēkiem, pie kā trešās valsts valstspiederīgais apmetīsies, var būt pietiekamu iztikas līdzekļu pierādījums, ja trešās valsts valstspiederīgais apmetas pie cilvēkiem, kas viņu uzņem.

4. Atkāpjoties no 1. punkta,

a) Trešo valstu valstspiederīgiem, kas neatbilst visiem ieceļošanas nosacījumiem, bet kam ir kādas dalībvalsts izdota uzturēšanās atļauja vai atkārtotas iebraukšanas vīza, vai, ja tas paredzēts attiecīgas valsts tiesību aktos, abi šie dokumenti, ir atļauts tranzītā šķērsot citu dalībvalstu teritorijas, lai varētu nonākt dalībvalstī, kas izsniegusi uzturēšanās atļauju vai atkārtotas iebraukšanas vīzu, ja vien viņi nav iekļauti tādas dalībvalsts brīdinājumsarakstā, kuras ārējās robežas viņi ir iecerējuši šķērsot, un, ja brīdinājums paredz tranzīta atteikumu.

b) Trešo valstu valstspiederīgiem, kas atbilst 1. punktā, izņemot b) apakšpunktu, minētiem nosacījumiem, un kuri ierodas pie robežas, var dot atļauju ieceļot dalībvalstu teritorijās, ja vīzas izsniedz pie robežas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 415/2003.
Pie robežas izsniegtās vīzas ieraksta sarakstā.
Ja vīzu nevar piestiprināt pie dokumenta, to izņēmuma kārtā piestiprina pie atsevišķas lapas, ko ievieto dokumentā. Tādos gadījumos standartlapām, kas paredzētas vīzu piestiprināšanai, izmanto vienoto standartveidlapu, kas paredzēta Regulā (EC) Nr. 333/2002 [22].

c) Dalībvalstis humānu apsvērumu, valsts interešu vai starptautisku saistību dēļ var atļaut savā teritorijā ieceļot trešo valstu valstspiederīgiem, kas neatbilst vienam vai vairākiem 1. punktā minētiem nosacījumiem. Ja uz konkrētu trešās valsts valstspiederīgo attiecas 1. punkta d) apakšpunktā minētais brīdinājums, dalībvalsts, kas ļauj viņam ieceļot savā teritorijā, attiecīgi informē citas dalībvalstis.

[22] OV L 53, 23.2.2002., 4. lpp.

II nodaļa

Ārējo robežu kontrole un ieceļošanas atteikums

5.a pants

Robežkontroles norise

1. Robežsargi, pildot pienākumus, pilnībā respektē cilvēku cieņu.
   Visus pasākumus, pildot to pienākumus, veic samērīgi ar šo pasākumu mērķiem.

2. Robežsargi, veicot robežpārbaudes, nediskriminē personas šādu iemeslu dēļ: dzimums, rase vai etniskā izcelsme, ticība vai pārliecība, invaliditāte, vecums vai dzimumorientācija.

6. pants

Personu pārbaudes robežšķērsošanas vietās

1. Robežsargi pie ārējām robežām pārbauda pārrobežu pārvietošanos. Pārbaudes veic saskaņā ar šo nodaļu.
   Pārbaudes var attiekties arī uz robežu šķērsotāju personu īpašumā esošiem transportlīdzekļiem un lietām. Ja ir jāveic kratīšana, piemēro attiecīgas valsts tiesību aktus.

2. Visām personām veic obligātu pārbaudi, lai, pamatojoties uz uzrādītajiem ceļojuma dokumentiem, noskaidrotu viņu identitāti. Obligātajā pārbaudē ātri un lietišķi, vajadzības gadījumā, izmantojot tehniskus līdzekļus un attiecīgās datubāzēs meklējot informāciju par nozagtiem, nelikumīgi piesavinātiem un pazaudētiem dokumentiem, kā arī dokumentiem, kas zaudējuši spēku, pārbauda to dokumentu derīgumu, kuri to likumīgajam turētājam ļauj šķērsot robežu, kā arī pārliecinās, ka tiem nav krāpšanas vai viltojuma pazīmju.

Minētā obligātā pārbaude ir likums personām, kas izmanto Kopienas tiesības brīvi pārvietoties.

Veicot obligātās pārbaudes personām, kas izmanto Kopienas tiesības brīvi pārvietoties, robežsargi tomēr var attiecīgās valstu un Eiropas datubāzēs meklēt informāciju, lai pārliecinātos, ka attiecīgā persona nerada reālus, konkrētus un pietiekami nopietnus draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, sabiedriskai kārtībai, starptautiskām attiecībām vai neapdraud sabiedrības veselību.

Informācijas meklēšana neapdraud tādu personu ieceļošanas tiesības, kuras saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK [23] izmanto Kopienas tiesības brīvi pārvietoties, attiecīgas dalībvalsts teritorijā.

3. Trešo valstu valstspiederīgos ieceļojot un izceļojot pārbauda pilnībā [24].

   a) Pilnīga pārbaude ieceļojot ir:
   pārliecināšanās, ka ir ievēroti 5. panta 1. punktā paredzētie ieceļošanas nosacījumi un – attiecīgos gadījumos – to dokumentu pārbaude, kuri dod tiesības uzturēties valstī un veikt profesionālas darbības; pie tās pieder rūpīga šādu aspektu pārbaude:

      i) pārliecināšanās, vai trešo valstu valstspiederīgam ir robežas šķērsošanai derīgs dokuments, kura derīguma termiņš nav beidzies, un ka vajadzības gadījumā tam ir vajadzīgā vīza vai uzturēšanās atļauja;

      ii) rūpīga ceļojumu dokumenta pārbaude, vai tam nav krāpšanas vai viltojuma pazīmju;

      iii) ieceļošanas un izceļošanas spiedogu pārbaude attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā ceļojuma dokumentā, lai, salīdzinot ieceļošanas un izceļošanas datumus, pārliecinātos par to, ka persona nav jau pārsniegusi maksimāli atļauto uzturēšanos dalībvalstu teritorijā;

      iv) attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā izceļošanas punkta un galapunkta pārbaude, kā arī iecerētās uzturēšanās mērķa pārbaude un, vajadzības gadījumā, tādu dokumentu pārbaude, kas to apliecina;

---

23 OJ L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

24 **SI** saistībā ar 3. punktu iesniedz atrunu.

v) pārliecināšanās, ka attiecīgam trešās valsts valstspiederīgam ir iecerētās uzturēšanās laikam un mērķim pietiekami iztikas līdzekļi, kā arī tam, lai varētu atgriezties vai tranzītā doties uz trešo valsti, vai arī viņš var iegūt līdzekļus likumīgi;

vi) pārliecināšanās, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais, viņa transportlīdzeklis un vestie priekšmeti neapdraud kādas dalībvalsts politiku, iekšējo drošību, sabiedrības veselību vai starptautiskas attiecības; pārliecināšanās ietver tiešu datu salīdzināšanu ar Šengenas Informācijas sistēmā (ŠIS) un attiecīgas valsts datubāzē esošiem datiem un brīdinājumiem par personām un, vajadzības gadījumā, par priekšmetiem, un attiecīgas darbības, ko vajadzības gadījumā veic, saņemot brīdinājumu.

b) Pilnīga pārbaude izceļojot ir:

i) pārliecināšanās, ka trešo valstu valstspiederīgam ir robežas šķērsošanai derīgs dokuments;

ii) rūpīga ceļojuma dokumenta pārbaude, vai tam nav krāpšanas vai viltojuma pazīmju;

iii) ja iespējams, pārliecināšanās, ka trešās valsts valstspiederīgais nav uzskatāms par draudu kādas dalībvalsts politikai, iekšējai drošībai vai starptautiskām attiecībām.

Pilnīgā pārbaude izceļojot var būt arī:

i) pārliecināšanās, ka attiecīgai personai ir derīga vīza, ja tā ir vajadzīga saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001 [25], izņemot gadījumus, ja personai ir derīga uzturēšanās atļauja, kā definēts 2. panta 15) punktā;

ii) pārliecināšanās, ka attiecīgā persona nav pārsniegusi maksimālo atļautas uzturēšanās ilgumu dalībvalstu teritorijā;

iii) par Šengenas informācijas sistēmā un valstu datubāzu ziņojumos iekļautām personām un lietām saņemtu brīdinājumu izskatīšana.

4. Ja ir iespējas, un trešās valsts valstspiederīgais to lūdz, pilnīgas pārbaudes var veikt telpās, kurās nav citu robežšķērsotāju.

[25] OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 453/2003, OV L 69, 13.3.2003., 10.lpp.

5. Trešās valsts valstspiederīgos, kam jāveic pilnīga pārbaude otrā līnijā, informē par pārbaudes mērķi un procedūru.
Tāda informācija ir pieejama visās oficiālās Kopienas iestāžu valodās un tās valsts vai to valstu valodās, ar ko robežojas attiecīgā dalībvalsts, un tajā norāda, ka trešās valsts valstspiederīgais var lūgt to robežsargu vārdu vai dienesta numuru, kuri veic pilnīgo pārbaudi otrā līnijā, kā arī robežšķērsošanas vietas nosaukumu un datumu, kad šķērsota robeža.

6. Personām, kas izmanto Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību, veic pārbaudes saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK [26].

7. Sīki izstrādāti noteikumi par to, kāda informācija jāreģistrē, ir iekļauti II pielikumā.

7. pants

Robežpārbaužu atvieglināšana

1. Izņēmuma un neparedzētos apstākļos kontrole pie sauszemes robežām var būt atvieglināta. Ārkārtas un neparedzēti apstākļi ir tad, ja neparedzami notikumi izraisa tik intensīvu satiksmi, ka gaidīšanas laiks pie robežšķērsošanas vietas kļūst pārmērīgs, un ir izmantoti visi personāla, tehnisko iespēju un organizatoriskie resursi.

2. Ja robežpārbaudes ir atvieglinātas saskaņā ar 1. punktu, ieceļošanas plūsmu robežpārbaudes ir prioritāras salīdzinājumā ar izceļošanas plūsmu robežpārbaudēm.
Robežsargs, kas atbild par robežšķērsošanas vietu, pieņem lēmumu atvieglināt pārbaudes. Pārbaužu atvieglināšana ir pagaidu, to pielāgo konkrētiem apstākļiem, un ievieš pakāpeniski.

[26] OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

3. Arī tad, ja robežpārbaudes ir atvieglinātas, robežsargi trešo valstu valstspiederīgiem ieceļojot un izceļojot iespiež spiedogus ceļojuma dokumentos saskaņā ar 9. pantu.

4. Katra dalībvalsts reizi gadā nosūta Eiropas Parlamentam un Komisijai ziņojumu par šā panta piemērošanu.

8. pants

Atsevišķas kontroles joslas un informatīvas zīmes

1. Dalībvalstis, jo īpaši lidostu robežšķērsošanas vietās izveido atsevišķas kontroles joslas, lai veiktu personu pārbaudes saskaņā ar 6. pantu. Kontroles joslas nošķir ar zīmēm, uz kurām ir III pielikumā paredzētās norādes.

   Dalībvalstis var izveidot atsevišķas kontroles joslas jūras un sauszemes robežšķērsošanas vietās un pie robežām starp dalībvalstīm, kas pie savām kopējām robežām nepiemēro 18. pantu. Zīmes ar III pielikumā paredzētajām norādēm lieto, ja dalībvalstis pie robežām izveido atsevišķas kontroles joslas.

   Dalībvalstis nodrošina to, ka kontroles joslas ir skaidri iezīmētas, arī, ja ir pārkāpti noteikumi par atsevišķām kontroles joslām, kā paredzēts 4. punktā, lai nodrošinātu optimālas robežšķērsotāju plūsmas.

2. a) Personas, kas izmanto Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību, var izmantot kontroles joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma A daļā doto zīmi. Tās var izmantot arī kontroles joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma B daļā doto zīmi.

   b) Visas pārējās personas izmanto kontroles joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma B daļā doto zīmi.

   Minētās zīmju norādes var būt valodā vai valodās, kādas katra dalībvalsts uzskata par piemērotām.

3. Jūras un sauszemes robežšķērsošanas vietās dalībvalstis var sadalīt transportlīdzekļu plūsmu dažādās kontroles joslās viegliem transportlīdzekļiem un kravas transportlīdzekļiem, un autobusiem, izmantojot III pielikuma C daļā dotās zīmes. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var mainīt norādes uz zīmēm, ņemot vērā vietējos apstākļus.

4. Ja kādā robežšķērsošanas vietā rodas īslaicīga transporta plūsmas nelīdzsvarotība, kompetentas iestādes uz laiku, kas vajadzīgs nelīdzsvarotības novēršanai, var atteikties no noteikumiem par dažādu kontroles joslu izmantošanu.

5. Esošo zīmju pielāgošanu 1., 2., un 3. punktā minētajiem noteikumiem pabeidz līdz 2009. gada 31. maijam. Ja dalībvalstis šajā laikā nomaina esošās norādes vai uzstāda jaunas, tās ņem vērā šajos punktos dotās norādes.

9. pants

Spiedogi trešo valstu valstspiederīgo ceļojuma dokumentos

1. Trešo valstu valstspiederīgo ceļojuma dokumentos ieceļojot un izceļojot metodiski iespiež spiedogus. Spiedogus par ieceļošanu vai izceļošanu iespiež šādos dokumentos:
   a) dokumentos ar derīgu vīzu, kas trešās valsts valstspiederīgam dod tiesības šķērsot robežu;
   b) dokumentos trešo valstu valstspiederīgiem, kam dalībvalsts vīza ir izsniegta pie robežas, dodot tiesības šķērsot robežu;
   c) dokumentos, kas dod tiesības šķērsot robežu trešo valstu valstspiederīgiem, uz kuriem neattiecas prasība pēc vīzas.

2. Spiedogus ieceļojot un izceļojot iespiež tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļojuma dokumentos, kuri ir tāda Eiropas Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, uz ko attiecas Direktīva 2004/38/EK, bet neuzrāda tās 10. pantā paredzēto uzturēšanās karti. Spiedogus ieceļojot un izceļojot iespiež tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļojuma dokumentos, kuri ir tādu trešo valstu valstspiederīgo ģimenes locekļi, kuri izmanto Kopienas tiesības brīvi pārvietoties, bet neuzrāda tās 10. pantā paredzēto uzturēšanās karti.

3. Spiedogus ieceļojot un izceļojot neiespiež:

a) tādu valstu vadītāju vai augstu amatpersonu ceļojuma dokumentos, kuru ierašanās ir iepriekš oficiāli saskaņota, izmantojot diplomātiskus kanālus;

b) lidaparātu pilotu apliecībās vai apkalpes locekļu apliecībās;

c) tādu jūrnieku ceļojuma dokumentos, kuri dalībvalsts teritorijā uzturas tikai tik ilgi, kamēr pietauvojies viņu kuģis, un nepamet teritoriju ostā, kurā ienācis kuģis;

d) kruīza kuģu apkalpju un pasažieru ceļojuma dokumentos, uz kuriem neattiecas robežkontroles saskaņā ar VI pielikuma 3.2.3. punktu;

e) dokumentos, kas dod tiesības Andoras, Monako un Sanmarīno valstspiederīgiem šķērsot robežu.

Ārkārtas gadījumos pēc trešās valsts valstspiederīgā lūguma ieceļošanas un izceļošanas spiedogu var nespiest, ja iespiests spiedogs attiecīgai personai varētu radīt nopietnus sarežģījumus. Tādā gadījumā ieceļošanas vai izceļošanas spiedogu iespiež atsevišķā lapā, kurā norādīts vārds, uzvārds un pases numurs. Lapu izsniedz trešās valsts valstspiederīgam.

4. Praktiski pasākumi spiedogu iespiešanai ir izklāstīti IV pielikumā.

5. Kad vien iespējams, trešo valstu valstspiederīgos informē par robežsargu pienākumu ieceļojot un izceļojot spiedogot viņu ceļojuma dokumentus, arī, ja robežpārbaudes ir atvieglinātas saskaņā ar 7. pantu.

6. Komisija līdz 2008. gada beigām iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā darbojas ceļojuma dokumentu spiedogošanas noteikumi.

9.a pants

1. Ja trešās valsts valstspiederīgā ceļojuma dokumentā nav ieceļošanas spiedoga, kompetentas attiecīgās valsts iestādes var uzskatīt, ka tā turētājs neatbilst vai vairs neatbilst attiecīgā dalībvalstī piemērojamiem uzturēšanās ilguma nosacījumiem.

2. Šo prezumpciju var atspēkot, ja attiecīgais trešās valsts pilsonis jebkādiem līdzekļiem sagādā ticamus pierādījumus - piemēram, transporta biļetes vai pierādījumus par viņa uzturēšanos ārpus dalībvalstu teritorijas - apliecinot, ka viņš ir ievērojis nosacījumus par īslaicīgas uzturēšanās ilgumu.

Tādos gadījumos:

a) ja trešās valsts pilsonis atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kura pilnībā piemēro Šengenas *acquis*, kompetentas iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi trešās valsts valstspiederīgā ceļojuma dokumentā norāda dienu, kad, un vietu, kur attiecīgā persona šķērsojusi attiecīgās dalībvalsts ārējo robežu;

b) ja trešās valsts pilsonis atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, par kuru vēl nav pieņemts lēmums saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās līguma 3. panta 2. punktu, kompetentas iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi trešās valsts valstspiederīgā ceļojuma dokumentā norāda dienu, kad, un vietu, kur attiecīgā persona šķērsojusi attiecīgās dalībvalsts ārējo robežu;

c) papildus a) un b) apakšpunktā minētajām norādēm, attiecīgam trešās valsts pilsonim var izsniegt VIII pielikumā doto veidlapu;

d) dalībvalstis cita citu, Komisiju un Padomes Sekretariātu informē par to praksi attiecībā uz šajā pantā minētajām norādēm.

3. Ja 1. punktā minēto prezumpciju neatspēko, kompetentas iestādes var izraidīt trešās valsts valstspiederīgo no attiecīgo dalībvalstu teritorijas.

10. pants

Robežuzraudzība starp robežšķērsošanas vietām

1. Galvenais mērķis ārējo robežu uzraudzībai vietās, kas nav robežšķērsošanas vietas, un robežšķērsošanas vietu uzraudzībai ārpus darbalaika ir novērst neatļautu robežas šķērsošanu, apkarot pārrobežu noziedzību, kā arī piemērot vai veikt pasākumus pret personām, kas robežu šķērsojušas nelegāli.

2. Robežsardze ārējo robežu uzraudzībai izmanto stacionāras vai mobilas vienības. Uzraudzību veic tā, lai neļautu personām izvairīties no kontrolēm robežpārejas vietās un atturētu no mēģinājumiem to darīt.

3. Uzraudzību starp robežšķērsošanas vietām veic robežsargi, kuru skaits un metodes ir pielāgotas esošiem vai paredzamiem draudiem un apdraudējumiem. Uzraudzība paredz biežas un negaidītas uzraudzības periodiskuma pārmaiņas, lai neatļautu robežšķērsošanu varētu atklāt jebkurā brīdī.

4. Uzraudzību nodrošina stacionāras vai mobilas vienības, kas pienākumus veic patrulējot vai izvietojot posteņus vietās, kas ir zināmas kā īpaši svarīgas vai ko uzskata par tādām; uzraudzības mērķis ir aizturēt personas, kas nelegāli šķērso robežu. Uzraudzībā var izmantot tehniskus līdzekļus, tostarp elektroniskus līdzekļus.

5. Papildu noteikumus, kas regulē uzraudzību, var pieņemt saskaņā ar 30. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

11. pants

Ieceļošanas atteikums

1. Trešās valsts valstspiederīgiem, kas neatbilst 5. panta 1. punktā izklāstītiem ieceļošanas nosacījumiem, un nepieder pie to personu kategorijas, uz ko attiecas 5. panta 4. punkts, atsaka ieceļošanu dalībvalstu teritorijās. Tas neskar īpašos noteikumus par patvēruma tiesībām un starptautisku aizsardzību vai ilgtermiņa vīzām.

2. Ieceļošanu var atteikt tikai ar pamatotu lēmumu, uzrādot precīzus atteikuma iemeslus. Tādu lēmumu pieņem iestāde, kas saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem ir pilnvarotas to darīt. Tie stājas spēkā uzreiz.

Pamatoto lēmumu, uzrādot precīzus atteikuma iemeslus, pieņem, izmantojot V pielikuma B daļā doto standartveidlapu, ko aizpilda iestāde, kas saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem ir pilnvarota atteikt ieceļošanu. Aizpildīto standartveidlapu nodod attiecīgam trešās valsts valstspiederīgam, kas apliecina, ka ir saņēmis šo veidlapu ar lēmumu par ieceļošanas atteikumu.

3. Personām, kam atteikta ieceļošana, ir tiesības iesniegt pārsūdzību. Pārsūdzības iesniedz saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem. Trešās valsts valstspiederīgam arī izsniedz rakstisku norādi par kontaktpunktiem, kur var saņemt informāciju par pārstāvjiem, kas saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem ir kompetenti veikt tiesvedību trešās valsts valstspiederīgā interesēs.

Pārsūdzības celšana neatliek ieceļošanas atteikuma lēmuma izpildi.

Neskarot iespējamu kompensāciju, ko var piešķirt saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem, trešās valsts valstspiederīgajam ir tiesības panākt, ka dalībvalsts, kas atteikusi ieceļošanu, labo atsaukto ieceļošanas zīmogu un visus citus izdarītos atsaukumus vai papildinājumus, ja pārsūdzība pieņemtu lēmumu, ka lēmums atteikt ieceļošanu bijis nepamatots.

4. Robežsargi nodrošina, ka trešās valsts valstspiederīgais, kas saņēmis iebraukšanas atteikumu, neieceļo attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

5. Dalībvalstis vāc statistiku par to personu skaitu, kam atteikta ieceļošana, par atteikuma iemesliem, to personu valstspiederību, kam atteikta ieceļošana, un to, pie kāda tipa robežas (sauszemes robeža, robeža lidostās, jūras robeža) ieceļošana atteikta. Reizi gadā dalībvalstis nosūta šo statistiku Komisijai. Komisija reizi divos gados publicē dalībvalstu sniegtās statistikas apkopojumu.

6. Sīki izstrādāti noteikumi, kas regulē ieceļošanas atteikumus, ir izklāstīti V pielikuma A daļā.

III nodaļa

Robežkontroles resursi un dalībvalstu sadarbība

12. pants

Robežkontroles resursi

Dalībvalstis pienācīgā apjomā izvērš atbilstošus resursus un personālu, lai saskaņā ar 5.a un 6. līdz 11. pantu veiktu tādu ārējo robežkontroli, kas ārējām robežām nodrošina efektīvu, intensīvu un vienotu kontroli.

13. pants

Kontroles īstenošana

1. Robežkontroles, kas paredzētas šīs regulas 5.a pantā un 6. līdz 11. pantā veic robežsargi saskaņā ar šo regulu un attiecīgas valsts tiesību aktiem.

   Robežkontroles neietekmē pilnvaras sākt kriminālvajāšanu, kuras robežsargiem ir piešķirtas ar attiecīgas valsts tiesību aktiem, un kuras neietilpst šīs regulas darbības jomā.

   Dalībvalstis nodrošina, ka robežsargi ir specializēti un labi mācīti profesionāļi. Dalībvalstis veicina to, ka robežsargi mācās valodas, jo īpaši tās, kas ir vajadzīgas pienākumu izpildei.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu sarakstu ar attiecīgās valsts dienestiem, kas, ievērojot 30.a pantu, saskaņā ar saviem tiesību aktiem ir atbildīgi par robežkontroli.

3. Lai efektīvi kontrolētu robežas, katra dalībvalsts nodrošina ciešu, konstantu to dienestu sadarbību, kuri ir atbildīgi par tās robežkontroli.

14 pants

Dalībvalstu sadarbība

1. Dalībvalstis sniedz savstarpēju palīdzību un uztur pastāvīgu, ciešu sadarbību, lai saskaņā ar šīs regulas 5.a līdz 13. pantu efektīvi īstenotu robežkontroli. Tās apmainās ar visu būtisko informāciju.

2. Operatīvu dalībvalstu sadarbību ārējo robežu apsaimniekošanas jomā koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, kas izveidota ar Padomes Regulu Nr. 2007/2004/EK [27].

3. Neskarot aģentūras kompetences, dalībvalstis var turpināt operatīvu sadarbību ar citām dalībvalstīm un / vai trešām valstīm pie ārējām robežām, arī apmainoties ar koordinatoriem, ja sadarbība papildina aģentūras darbību.

   Dalībvalstis atturas veikt darbības, kas varētu traucēt Aģentūras darbību vai tās mērķu sasniegšanu.

   Dalībvalstis ziņo aģentūrai par operatīviem pasākumiem pie ārējām robežām, kuri neietilpst aģentūras darbības jomā.

4. Dalībvalstis nodrošina mācības par robežkontroles noteikumiem, kā arī pamattiesībām. Šajā sakarā ņem vērā vienotos mācību standartus, ko ievieš un attīsta 2. punktā minētā aģentūra.

[27] OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.

15. pants

Kopīga kontrole

1. Dalībvalstis, kas savām kopīgām sauszemes robežām nepiemēro 18. pantu, var kopīgi veikt kopējo robežu kontroli līdz šā panta piemērošanas dienai, neskarot dalībvalstu individuālo atbildību, ko uzliek 5.a pants un 6. līdz 11. pants, un tādā gadījumā personu var apstādināt tikai vienreiz, lai veiktu ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes.
   Lai to nodrošinātu, dalībvalstis savā starpā var slēgt divpusējus līgumus.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par nolīgumiem, ko noslēdz saskaņā ar 1. punktu.

IV nodaļa

Īpaši robežpārbaužu noteikumi

16. pants

Īpaši noteikumi dažādu tipu robežām un dažādiem transportlīdzekļiem, ko izmanto ārējo robežu šķērsošanai

Īpašie VI pielikumā izklāstītie noteikumi attiecas uz pārbaudēm pie dažādu tipu robežām, un dažādiem transportlīdzekļiem, ko izmanto ārējo robežu šķērsošanai.

Īpašajos noteikumos var būt paredzētas atkāpes no regulas 5. panta un no 6. līdz 11. pantam.

17. pants

Īpaši noteikumi dažādu kategoriju personu pārbaudēm

1. VII pielikumā izklāstītie īpašie noteikumi attiecas uz šādu kategoriju personu pārbaudēm:

   a) valstu vadītāji un viņu delegāciju locekļi:

   b) lidaparātu piloti un citi lidaparātu apkalpes locekļi;

   c) jūrnieki;

   d) diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētāji, kā arī starptautisku organizāciju pārstāvji;

   e) darba ņēmēji, kas strādā otrpus robežai;

   f) nepilngadīgie.

   Īpašajos noteikumos var būt paredzētas atkāpes no regulas 5. panta un no 6. līdz 11. pantam.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus paraugus apliecībām, ko dalībvalstu ārlietu ministrijas izsniedz akreditētiem diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem saskaņā ar 30.a pantu.

III SADAĻA

IEKŠĒJĀS ROBEŽAS

I nodaļa

Robežkontroles atcelšana pie iekšējām robežām

18. pants

Iekšējo robežu šķērsošana

Iekšējās robežas var šķērsot jebkurā vietā, un personām – neatkarīgi no viņu valstspiederības – nepiemēro robežpārbaudes.

19. pants

Pārbaudes iekšzemē

Robežkontroles atcelšana pie iekšējām robežām neietekmē:

a) policijas pilnvaras [28], ko īsteno kompetentas dalībvalstu iestādes saskaņā ar to tiesību aktiem, ja vien pilnvaru īstenošana iedarbības ziņā nelīdzinās robežpārbaudēm. Tas attiecas arī uz pierobežas teritorijām. Policijas pilnvaras pirmā teikuma nozīmē var neuzskatīt par tādām, kas iedarbības ziņā līdzinās robežpārbaudēm, ja policijas pasākumi:

   i) par mērķi neizvirza robežkontroli,

   ii) izmanto vispārēju policijas informāciju un pieredzi attiecībā uz iespējamiem sabiedriskās drošības apdraudējumiem un konkrēti ir paredzēti pārrobežu noziedzības apkarošanai,

   iii) ir izstrādāti un veikti tā, ka tie noteikti atšķiras no metodiskajām personu pārbaudēm pie ārējām robežām,

   iv) tos veic uz vietas;

[28] Ungārijas deklarācija:
"Ungārija saskaņā ar regulas 19. panta a) punktu deklarē, ka policijas pilnvaras ir izpildpilnvaras, ko īsteno visas tiesībsargātājas un pārvaldes iestādes, kas saskaņā ar Ungārijas valsts tiesību aktiem atbild par nelegālas imigrācijas un ar to saistīto kriminālo darbību novēršanu un konstatāciju."

b) personu drošības pārbaudes ostās un lidostās, ko veic kompetentas iestādes saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktiem, kā arī ostu, lidostu un pārvadātāju veiktas drošības pārbaudes, ja tās veic arī personām, kas ceļo pa dalībvalsts teritoriju;

c) iespēju dalībvalstīm tiesību aktos paredzēt pienākumu, ka personai ir jābūt personas dokumentiem vai tie jānēsā līdzi;

d) trešo valstu valstspiederīgo pienākumu saskaņā ar Šengenas konvencijas 22. pantu ziņot par atrašanos attiecīgā dalībvalstī.

19.a pants

Šķēršļu likvidācija ceļu satiksmei robežšķērsošanas vietās pie iekšējām robežām

Dalībvalstis likvidē visus šķēršļus netraucētām satiksmes plūsmām robežšķērsošanas vietās pie iekšējām robežām, jo īpaši visus ātruma ierobežojumus, ko nepamato ceļu satiksmes drošības apsvērumi.

Reizē dalībvalstīm jābūt gatavām nodrošināt iespējas veikt robežpārbaudes, ja iekšējo robežkontroli atjauno.

II nodaļa

Robežkontroles pagaidu atjaunošana pie iekšējām robežām

20. pants

Robežkontroles pagaidu atjaunošana pie dalībvalsts iekšējām robežām

1. Ja pastāv nopietni draudi valsts politikai vai iekšējai drošībai, dalībvalsts saskaņā ar 21. pantā paredzēto procedūru, vai, ārkārtas gadījumā, saskaņā ar 22. pantā paredzēto procedūru var izņēmuma kārtā atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām uz ierobežotu laiku, ne ilgāku par 30 dienām, vai uz prognozējamo ārkārtas notikuma laiku, ja tas ir ilgāks par 30 dienām. Kontroles apjoms un ilgums nevar pārsniegt to, kas ir obligāti vajadzīgs, lai reaģētu uz nopietno apdraudējumu.

2. Ja valsts politikas vai iekšējās drošības apdraudējums turpinās ilgāk par 1. punktā paredzēto laiku, dalībvalsts var turpināt robežkontroli, to pamatojot ar tiem pašiem iemesliem, kas minēti 1. punktā, un, ņemot vērā visus jaunos apstākļus, paildzināt robežkontroles vēl par 30 dienām, ievērojot 23. pantā paredzēto procedūru.

21. pants

Procedūra prognozējamu notikumu gadījumos

1. Ja dalībvalsts saskaņā ar 20. panta 1. punktu paredz atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām, tā to, cik vien drīz iespējams, dara zināmu pārējām dalībvalstīm Padomē un Komisijai, un sniedz šādu informāciju, tiklīdz tā ir pieejama:
   a) ierosinātā lēmuma iemeslus, sīki aprakstot notikumus, kas rada nopietnu apdraudējumu valsts politikai vai iekšējai drošībai;
   b) ierosinātā lēmuma darbības jomu, konkrēti norādot, kur paredzēts atjaunot robežkontroli;
   c) oficiālo robežšķērsošanas vietu nosaukumus;
   d) ierosinātā pasākuma ieviešanas dienu un ilgumu;
   e) ja vajadzīgs, pasākumus, kas jāveic pārējām dalībvalstīm.

2. Komisija, saņēmusi attiecīgās dalībvalsts paziņojumu, un, ņemot vērā 3. punktā paredzētās konsultācijas, var nākt klajā ar atzinumu, neskarot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 64. panta 1. punktu.

3. Par 1. punktā paredzēto informāciju, kā arī par Komisijas atzinumu, ko tā var sniegt saskaņā ar 2. punktu, dalībvalsts, kas paredz atjaunot robežkontroli, konsultējas ar pārējām dalībvalstīm Padomē un Komisiju, lai vajadzības gadījumā organizētu dalībvalstu savstarpēju sadarbību un izskatītu, vai pasākumi ir samērīgi ar notikumiem, kas liek atjaunot robežkontroli un rada apdraudējumu valsts politikai vai iekšējai drošībai.

4. Minētās konsultācijas notiek vismaz piecpadsmit dienas pirms dienas, kad paredzēts atjaunot robežkontroli.

22. pants

Procedūra gadījumos, kas prasa tūlītēju rīcību

1. Ja kādā dalībvalstī valsts politikas vai iekšējās drošības apsvērumi prasa tūlītēju rīcību, attiecīgā valsts var tūlīt atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām.

2. Dalībvalsts, kas atjauno robežkontroli pie iekšējam robežām, bez kavēšanās par to attiecīgi paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai, un sniedz 21. panta 1. punktā minēto informāciju un pamatojumu šīs procedūras izmantošanai.

23. pants

Procedūra, lai paildzinātu robežkontroles pie iekšējām robežām

1. Dalībvalstis robežkontroli pie iekšējām robežām var paildzināt vienīgi saskaņā ar 20. panta 2. punktu, pēc tam, kad tā par to paziņojusi pārējām dalībvalstīm Padomē un Komisijai.
2. Dalībvalsts, kas paredz paildzināt robežkontroli, pārējām dalībvalstīm un Komisijai dara zināmu visu būtisko informāciju par iemesliem, kāpēc paildzināta robežkontrole pie iekšējām robežām. Piemēro 21. panta 2. punktu.

24. pants

Informācija Eiropas Parlamentam

Attiecīgā dalībvalsts vai, vajadzības gadījumā, Padome cik drīz vien iespējams informē Eiropas Parlamentu par pasākumiem, ko tā veic saskaņā ar 21 līdz 23. pantu. Attiecībā uz trešo secīgo paildzinājumu saskaņā ar 23. pantu attiecīgā dalībvalsts, saņēmusi lūgumu, sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam par robežkontroļu vajadzību pie iekšējām robežām.

25. pants

Noteikumi, kas jāpiemēro, atjaunojot robežkontroles pie iekšējam robežām

Atjaunojot robežkontroli pie iekšējām robežām, *mutatis mutandis* piemēro attiecīgos II sadaļas noteikumus.

26. pants

Ziņojums par robežkontroles atjaunošanu pie iekšējām robežām

Dalībvalsts, kas saskaņā ar 20. pantu atjaunojusi robežkontroli pie iekšējām robežām, apstiprina dienu, kad robežkontroles atcels, un tajā pašā laikā vai drīz pēc tam Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai iesniedz ziņojumu par robežkontroles atjaunošanu pie iekšējām robežām, konkrēti norādot, kā notiek pārbaudes, un cik efektīva ir atjaunotā robežkontrole.

27. pants

Sabiedrības informēšana

Lēmumu atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām pieņem pārskatāmi, un sabiedrību par to informē pilnībā, ja vien nav sevišķi svarīgu iemeslu to nedarīt.

28. pants

Konfidencialitāte

Pēc attiecīgas dalībvalsts lūguma pārējās dalībvalstis, Eiropas Parlaments un Komisija ievēro konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, ko sniedz saistībā ar robežkontroles atjaunošanu un paildzināšanu pie iekšējām robežām, kā arī attiecībā uz ziņojumu, ko sastāda, ievērojot 26. pantu.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

29. pants

Grozījumi pielikumos

Grozījumus III, IV un VIII pielikumā izdara saskaņā ar 30. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

30. pants Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, še turpmāk "Komiteja".

2. Ja ir atsauceuz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu, un ar nosacījumu, ka saskaņā ar šo procedūru pieņemtie īstenošanas pasākumi negroza šīs regulas pamatnoteikumus.
   Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

3.a Neskarot jau pieņemtos īstenošanas pasākumus, pēc četriem gadiem, skaitot no dienas, kad šī regula stājusies spēkā, beidz piemērot tos šīs regulas noteikumus, kas attiecas uz tehnisku noteikumu un lēmumu pieņemšanu saskaņā ar 2. punktā minēto procedūru. Pēc Komisijas priekšlikuma Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru var atjaunot attiecīgos noteikumus, un tālab pārskata šos noteikumus līdz četru gadu termiņa beigām.

30.a pants

1. Dalībvalstis dara zināmu Komisijai:

– 2. panta 15. punktā minēto uzturēšanās atļauju sarakstu,

– savu robežšķērsošanas vietu sarakstu,

– šķērsojot ārējās robežas vajadzīgās atsauces summas, ko ik gadu nosaka valstu iestādes,

– sarakstu ar attiecīgās valsts dienestiem, kas ir atbildīgi par robežkontroli,

– paraugu apliecībām, ko izsniedz ārlietu ministrijas.

2. Komisija informāciju, kas tai darīta zināma saskaņā ar 1. punktu, dara pieejamu dalībvalstīm un sabiedrībai, izmantojot publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un citus piemērotus līdzekļus.

31. pants Vietēja pierobežas satiksme

Šī regula neskar Kopienas noteikumus par vietēju pierobežas satiksmi un spēkā esošos divpusējos nolīgumus par vietēju pierobežas satiksmi.

32. pants

Seūta un Meliļa

Regula neietekmē īpašos noteikumus, ko piemēro Seūtai un Meliļai, kā definēts Spānijas Karalistes deklarācijā par Seūtu un Meliļu, kas pievienota nobeiguma aktam nolīgumā par Spānijas Karalistes pievienošanos Konvencijai, ar kuru īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu [29].

[29] OV L 239, 22.9.2000., 73. lpp.

33. pants

Procedūra, kā dalībvalstis dara zināmu informāciju

Desmit darba dienās pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis Komisijai dara zināmus savus noteikumus, kas attiecas uz 19. panta c) un d) punktu, 4. panta 3. punktā minētos sodus un divpusējos nolīgumus, kas noslēgti saskaņā ar 15. panta 1. punktu. Par pārmaiņām šajos noteikumos paziņo piecās darba dienās.

Dalībvalstu sniegto informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

34. pants

Ziņojums par III sadaļas piemērošanu

Vēlākais trijos gados pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par III sadaļas piemērošanu.

Komisija pievērš īpašu uzmanību sarežģījumiem, ko izraisa atjaunota robežkontrole pie iekšējām robežām. Vajadzības gadījumā Komisija ierosina priekšlikumus tādu sarežģījumu atrisināšanai.

35. pants

Atcelšana

1. 2. līdz 8. panta noteikumi Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas līgumu ir atcelti no…. *[dienas, kad šī regula stājas spēkā]*.

2. No šīs dienas spēku zaudē arī:
   - Kopējā rokasgrāmata (*Common Manual*) un tās pielikumi;
   - Šengenas Izpildu komitejas 1994. gada 26. aprīļa Lēmums (SCH/Com-ex (94), 1 rev 2), 1994. gada 22. decembra Lēmums (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) un 1995. gada 20. decembra Lēmums (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);
   - Kopējo Konsulāro instrukciju 7. pielikums;

– Regula (EK) Nr. 790/2001;
– Padomes Lēmums (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka obligātās norādes, kurām jābūt uz zīmēm ārējās robežas šķērsošanas vietās; [30]
– Padomes lēmums par Kopējās rokasgrāmatas II daļas grozījumiem un tās 16. pielikuma sagatavošanu;
– Padomes Regula (2004. gada 13. decembris) (EK) Nr. 2133/2004 par prasību dalībvalstu kompetentām iestādēm sistemātiski apzīmogot trešo valstu pilsoņu ceļojuma dokumentus, kad viņi šķērso dalībvalstu ārējās robežas, un par saistītiem grozījumiem Šengenas Līguma īstenošanas konvencijā un kopīgajā rokasgrāmatā.

Atsauces uz svītrotajiem pantiem un atceltajiem instrumentiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar korelācijas tabulu XII pielikumā.

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 6 mēnešus pēc publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Regulas 30.a pants tomēr stājas spēkā dienu pēc tās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, […]

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
prezidents	*priekšsēdētājs […]*

[30] OV L 261, 6.8.2004., 119. lpp.

I PIELIKUMS

Apstiprinātie dokumenti, ar ko pārbaudīt atbilstību 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem ieceļošanas nosacījumiem

1. Dokumenti, kas minēti 5. panta 2. punktā, var būt:

a) lietišķiem braucieniem:

– uzņēmuma vai iestādes ielūgums piedalīties sanāksmēs, konferencēs vai pasākumos, kas ir saistīti ar tirdzniecību, rūpniecību vai darbu;
– citi dokumenti, kas liecina par tirdzniecības attiecībām vai darba attiecībām;
– tirdzniecības izstāžu vai kongresu ieejas biļetes, ja persona brauc uz tādu pasākumu;

b) ceļojumiem, kas saistīti ar studijām vai citādām mācībām:

– apliecība par iestāšanos mācību iestādē, lai apmeklētu praktiskas vai teorētiskas pamatmācību un turpmāku mācību nodarbības;
– studenta kartes vai izziņas par apmeklētiem mācību kursiem;

c) ceļojumiem, kas saistīti ar tūrismu vai personiskiem iemesliem:

apstiprinātie dokumenti par mitekli:

– ielūgums no cilvēka, kas ārvalstnieku uzaicinājis apmesties pie sevis, ja tādi ir;
– dokuments no iestādes, kas nodrošina pajumti *vai*
– jebkādi citi piemēroti dokumenti, kas liecina par paredzēto mitekli; papildu dokumenti par ceļojuma maršrutu;
– apstiprinājums nodrošinātai vietai organizētā ceļojumā vai visi citi piemēroti dokumenti, kas liecina par iecerētā ceļojuma plāniem; dokumenti par atpakaļceļu:
– biļete atpakaļceļam vai abos virzienos;

d) braucieniem politisku, zinātnes, kultūras, sporta vai reliģiskiem pasākumu – vai citu iemeslu dēļ: ielūgumi, ieejas biļetes, iestāšanās apliecības vai programmas, kas jebkā liecina par uzņēmējorganizācijas nosaukumu un uzturēšanās ilgumu, vai jebkāds cits dokuments, kas liecina par vizītes mērķi.

II PIELIKUMS

Informācijas reģistrācija

Visās robežšķērsošanas vietās jebkuru dienesta informāciju un citu īpaši svarīgu informāciju reģistrē ar roku vai elektroniski. Reģistrējamā informācija, jo īpaši ir:

– par vietējām robežpārbaudēm atbildīgā robežsarga vārds un pārējo darbinieku vārdi katrā komandā;
– personu pārbaužu atvieglinājumi, ko piemēro saskaņā ar 7. pantu;
– pasu un vīzu vietā pie robežas izsniegtie dokumenti;
– informācija par aizturētām personām un sūdzības (noziegumi un administratīvi pārkāpumi);
– personas, kam saskaņā ar 11. pantu atteikta ieceļošana (atteikuma pamatojums un valstspiederība);
– drošības kodi ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem, to robežsargu identitāte, kuri katrā konkrētā datumā vai maiņā lieto spiedogus, kā arī informācija par nozaudētiem un nozagtiem spiedogiem;
– kontrolēto personu sūdzības;
– citi īpaši nozīmīgi policijas vai tieslietu pasākumi;
– neierasti notikumi.

III PIELIKUMS

Paraugi ceļa rādītājiem, kas apzīmē kontroles joslas robežšķērsošanas vietās

A daļa [31]



B daļa

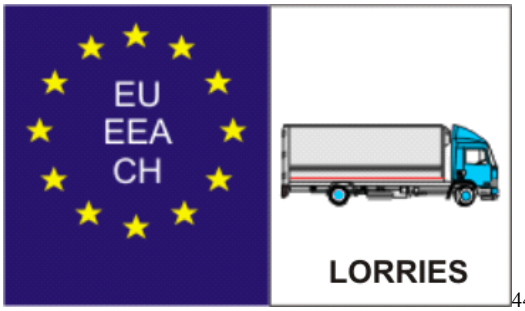
[31] Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīgs.


ALL
PASSPORTS

C daļa



32



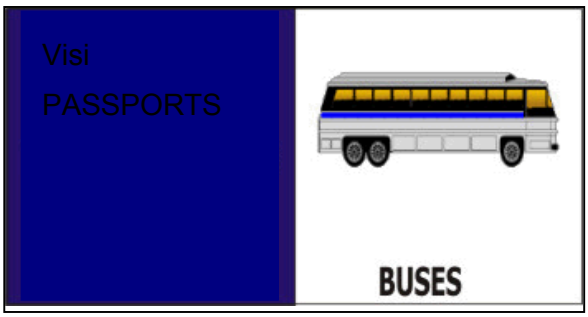
44

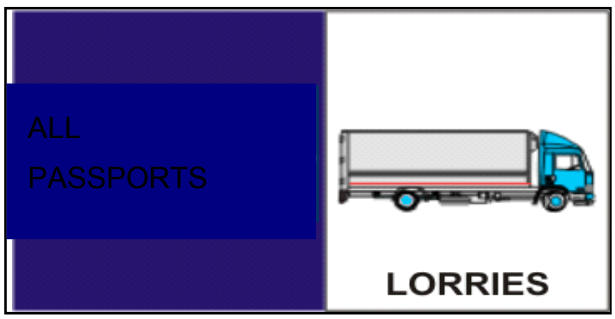


44

32 Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīga.


Visi
PASSPORTS
CARS


Visi
PASSPORTS
BUSES


ALL
PASSPORTS
LORRIES

IV PIELIKUMS
Spiedogu iespiešana

1. Saskaņā ar 9. pantu trešo valstu valstspiederīgo ceļojuma dokumentos metodiski iespiež spiedogus, viņiem ieceļojot un izceļojot. Šo spiedogu sīks apraksts ir dots Šengenas Izpildu komitejas Lēmumā Nr. SCH/COM-EX (94)16 rev un Nr. SCH/Cem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL*)*.

2. Spiedogu drošības kodus maina regulāri, ne retāk kā reizi mēnesī.

3. Ja ieceļo un izceļo trešo valstu valstspiederīgie, kam ir vajadzīga vīza, spiedogu pēc iespējas iespiež tā, lai tas nosegtu vīzas malu, neietekmējot vīzas datu salasāmību vai drošības elementus vīzas ielīmē. Ja ir jāiespiež vairāki spiedogi (piemēram, vairākkārtējas ieceļošanas vīzām), tos iespiež lapā, kas atrodas pretī tai, uz kuras ir uzlikta vīza.
   Ja šo lapu nevar izmantot, spiedogs jāiespiež nākamā lapā. Mašīnlasāmā daļā spiedogus nespiež.

4. Dalībvalstis norīko kontaktpunktus, kas atbild par apmaiņu ar informāciju par robežšķērsošanas vietās izmantoto ieceļošanas un izceļošanas spiedogu drošības kodiem, un informē par to pārējās dalībvalstis, Padomes Ģenerālsekretariātu un Komisiju. Kontaktpunktus bez kavēšanās nodrošina ar informāciju par kopējiem ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem, ko lieto pie attiecīgās dalībvalsts ārējās robežas, un konkrēti ar šādu informāciju:

– robežšķērsošanas vieta, kurai ir piešķirts attiecīgais spiedogs;
– tā robežsarga identitāte, kuram konkrētā laikā ir uzticēts attiecīgais spiedogs;
– attiecīgā spiedoga drošības kods attiecīgajā laikā.

Informāciju par vienotajiem ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem saņem ar minēto valstu kontaktpunktu starpniecību.
Valstu kontaktpunkti pārējiem kontaktpunktiem, Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai tūlīt nosūta arī informāciju par pārmaiņām kontaktpunktos, kā arī par nozaudētiem vai nozagtiem spiedogiem.

V PIELIKUMS

A daļa

Ieceļošanas atteikuma procedūras pie robežas

1. Atsakot ieceļošanu, kompetents robežsargs:

– aizpilda ieceļošanas atteikuma standartveidlapu, kā parādīts B daļā. Attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais paraksta veidlapu, un viņam izsniedz parakstītās veidlapas eksemplāru. Ja trešās valsts valstspiederīgais atsakās parakstīt veidlapu, robežsargs to atzīmē veidlapas iedaļā "piebildes";

– iespiež pasē ieceļošanas spiedogu, ko ar neizdzēšamu melnu tinti pārsvītro krustiski, tam pretī labajā pusē, arī ar neizdzēšamu tinti, ieraksta ieceļošanas atteikuma iemeslam atbilstīgo(s) burtu(s), kuru saraksts ir dots minētajā ieceļošanas atteikuma standartveidlapā;

– 2. punktā minētos gadījumos vīzu anulē, iespiežot spiedogu "ANULĒTS". Tādā gadījumā vīzas ielīmes optiski mainīgā elementa**,** drošības elementu "latentā attēla efekts", kā arī terminu "vīza" izsvītro tā, lai novērstu turpmāku ļaunprātīgu izmantošanu. Robežsargs tūlīt informē centrālās robežsardzes iestādes par šo lēmumu;

– katru ieceļošanas atteikumu ieraksta reģistrā vai sarakstā, norādot trešās valsts valstspiederīgā identitāti, valstspiederību, atsauces uz dokumentu, kas viņam devis tiesības šķērsot robežu, kā arī ieceļošanas atteikuma iemeslu un datumu.

2. Vīzu anulē šādos gadījumos:

a) ja par vīzas turētāju ir izdots brīdinājums Šengenas Informācijas sistēmā, lai atteiktu ieceļošanu, ja vien viņam nav kādas dalībvalsts izdotas vīzas vai atpakaļieceļošanas vīzas, un viņš grib ieceļot tranzīta nolūkā, lai nokļūtu tās dalībvalsts teritorijā, kura izdevusi dokumentu.

b) ja ir nopietns iemesls uzskatīt, ka vīza ir iegūta krāpnieciski.

Ja trešās valsts valstspiederīgais pie robežas neuzrāda vienu vai vairākus 5. panta 2. punktā minētos apstiprinātos dokumentus, nav automātiski jāpieņem lēmums atcelt vīzu.

3. Ja trešās valsts valstspiederīgo, kam ir atteikta ieceļošana, līdz robežai nogādājis pārvadātājs, vietējā atbildīgā iestāde:

− liek pārvadātājam uzņemties atbildību par trešās valsts valstspiederīgo un tūlīt nogādāt viņu trešā valstī, no kuras viņš ieceļojis, vai trešā valstī, kas viņam izsniegusi dokumentu, kurš ļauj šķērsot robežu, vai citā trešā valstī, kurā viņu noteikti uzņems, vai rast līdzekļus tālākai transportēšanai saskaņā ar Šengenas Konvencijas 26. pantu un Padomes Direktīvu Nr. 2001/51/EK (2001. gada 28. jūnijs);

− līdz sūtīšanai tālāk veic pienācīgas darbības saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem un, ņemot vērā vietējos apstākļus, lai neļautu valstī nelegāli ieceļot to trešo valstu valstspiederīgiem, kam atteikta ieceļošana.

4. Ja ir iemesls gan trešās valsts valstspiederīgā ieceļošanas atteikumam, gan viņa arestam, robežsargs sazinās ar iestādēm, kas ir atbildīgas pieņemt lēmumu par turpmāku rīcību saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem.

B daļa
Ieceļošanas atteikuma standartveidlapa

Valsts nosaukums

VALSTS LOGOTIPS (Iestādes nosaukums)

_____



[33]

IECEĻOŠANAS ATTEIKUMS PIE ROBEŽAS

_____ dienā (pulksten) _____ _____robežšķērsošanas vietā

Pie manis, šo dokumentu parakstījušā pilnvarotā ierēdņa _____ ir ieradies:

Uzvārds _____ Vārds _____

Dzimšanas datums _____ Dzimšanas vieta _____ Dzimums: _____

Valstspiederība _____ Pastāvīgi dzīvo _____

Personas dokuments _____ Numurs _____

Izdots _____ datums:

Vīzas numurs _____ Tips _____ Izdevējs _____

Derīga no ____ līdz____

uz laiku ____ dienas, šādu iemeslu dēļ: _____

Kas ieradies/ieradusies no _____ ar _____ (norādot izmantoto transportlīdzekli, piem., reisa numuru), ar šo viņš/viņa ir informēts/a, ka viņam/viņai ir atteikta ieceļošana šajā valstī saskaņā ar (*norādot atsauces uz spēkā esošiem attiecīgas valsts tiesību aktiem)* **šādu iemeslu dēļ:**

[33] Norvēģijas un Islandes gadījumā logotips nav vajadzīgs.

☐ **A) nav derīga/u ceļojuma dokumenta/u**

☐ **B) ir nepareizs/viltots/pakaļdarināts ceļojuma dokuments**

☐ **C) nav derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas**

☐ **D) ir nepareiza/viltota/pakaļdarināta vīza vai uzturēšanās atļauja**

☐ **E) nav dokumenta, kas apliecina uzturēšanās mērķi un apstākļus**
nav iesniegti šādi dokumenti ….

☐ **F) viņš/viņa 6 mēnešu laikā jau trīs mēnešus ir uzturējies(-usies) Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā**

☐ **G) trūkst pietiekamu iztikas līdzekļu, ņemot vērā uzturēšanās laiku un tipu, vai nav līdzekļu, lai atgrieztos izcelsmes vai tranzīta valsti**

☐ **H) par šo personu ir izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanas atļauju**
☐ **Šengenas Informācijas sistēmā**
☐ **valsts reģistrā**

☐ **I) ir uzskatāms/a par draudu vienas vai vairāku Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedriskai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskām attiecībām *(katrai valstij jādod atsauce uz valsts tiesību aktiem par ieceļošanas atteikumiem*).**

Piebildes:

Attiecīgā persona var pārsūdzēt ieceļošanas atteikuma lēmumu valsts tiesību aktos paredzētā kārtā. Attiecīgā persona saņem šā dokumenta eksemplāru *(katrai valstij jādod atsauces uz tās tiesību aktiem un procedūru, kas attiecas uz pārsūdzēšanas tiesībām)*.

Attiecīgās personas paraksts	**Atbildīgā ierēdņa paraksts**
	for checks

VI PIELIKUMS

Īpaši noteikumi par dažādu tipu robežām un dažādiem transportlīdzekļiem, ko izmanto dalībvalstu ārējo robežu šķērsošanai

1. Sauszemes robežas

1.1. Ceļu satiksmes pārbaudes

1.1.1. Lai nodrošinātu efektīvas personu pārbaudes, kā arī drošu un vienmērīgu ceļu satiksmes plūsmu, pārvietošanos pie robežšķērsošanas vietām attiecīgi regulē. Vajadzības gadījumā dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus, lai novirzītu un bloķētu satiksmi. Tās par to informē Komisiju saskaņā ar 33. pantu.

1.1.2. Pie sauszemes robežām konkrētās robežšķērsošanas vietās saskaņā ar 8. pantu var izveidot ejas vai izmantot atsevišķas joslas, ja dalībvalstis to uzskata par vajadzīgu un apstākļi ļauj.

Kompetentas dalībvalstu iestādes var pārtraukt atsevišķu kontroles eju vai kontroles joslu izmantošanu ārkārtas gadījumos un, ja to prasa satiksmes un infrastruktūras situācija. Dalībvalstis var sadarboties ar kaimiņvalstīm, izveidojot atsevišķas kontroles ejas un kontroles joslas pie ārējām robežšķērsošanas vietām.

1.1.3. Personas, kas ceļo transportlīdzekļos, pārbaudes laikā parasti var no tiem neizkāpt. Tomēr, ja apstākļi prasa, var lūgt personas izkāpt no transportlīdzekļiem. Pilnīgas pārbaudes veic, ja atļauj vietējie apstākļi, šiem nolūkiem paredzētās vietās. Personāla drošības interesēs pārbaudes, ja iespējams, veic divi robežsargi.

1.2. Dzelzceļa satiksmes pārbaudes

1.2.1. Vilcienos, kas šķērso ārējās robežas, veic gan vilcienu pasažieru, gan personāla pārbaudes, arī preču vilcienos vai tukšos vilcienos. Pārbaudes veic vai nu:

– uz pirmās pienākšanas vai atiešanas stacijas perona dalībvalsts teritorijā,

– vai vilcienā, tranzīta laikā.

Dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus par to, kā veikt pārbaudes. Tās par to informē Komisiju saskaņā ar 33. pantu.

1.2.2. Atkāpjoties no 1.2.1. punkta, un, lai sekmētu ātrgaitas pasažieru vilcienu satiksmes plūsmas, dalībvalstis, kuru teritorijā vilcieni iebrauc no trešām valstīm, savstarpēji vienojoties ar attiecīgām trešām valstīm, var pieņemt lēmumu personu ieceļošanas pārbaudes vilcienos no trešām valstīm veikt vai nu:

- trešo valstu stacijās, kur personas iekāpj vilcienā,
- vai stacijās dalībvalstu teritorijā, kur personas izkāpj no vilciena,
- vai vilcienos tranzīta laikā starp stacijām dalībvalstu teritorijā, ja personas paliek vilcienā iepriekšējā stacijā / iepriekšējās stacijās.

1.2.3. Tā kā dalībvalstu teritorijā ātrgaitas vilcieni no trešām valstīm pietur vairākās stacijās, ja dzelzceļa pārvadātājs var uzņemt pasažierus tikai atlikušajai brauciena daļai pa dalībvalstu teritoriju, ieceļošanas pārbaudi šiem pasažieriem veic vilcienā vai pienākšanas stacijā, izņemot gadījumus, kad kontroles ir veiktas saskaņā ar 1.2.1. punktu vai 1.2.2. punkta 1. ievilkumu.

Personas, kas atlikušajā ceļojuma daļā pa dalībvalstu teritoriju vēlas braukt tikai ar vilcienu, pirms vilciena atiešanas saņem skaidru paziņojumu, ka viņiem veiks ieceļošanas pārbaudi ceļojuma laikā vai galastacijā.

1.2.4. Braucot pretējā virzienā, personām, kas atrodas vilcienā, līdzīgā kārtā notiek izceļošanas pārbaude.

1.2.5. Robežsargs var likt pārbaudīt vagonu tukšumus, vajadzības gadījumā ar vilciena inspektora palīdzību, lai pārliecinātos, ka tajos nav noslēptas personas vai priekšmeti, uz ko attiecas robežpārbaudes.

1.2.6. Ja ir iemesls uzskatīt, ka vilcienā slēpjas personas, par ko ir ziņots, ka tās izdarījušas likumpārkāpumu vai ko tur aizdomās par likumpārkāpumu, vai trešās valsts valstspiederīgie, kas gatavojas nelegāli ieceļot, robežsargs informē dalībvalstis, uz kurām vilciens dodas vai kuru teritorijā tas brauc – ja viņš nevar rīkoties saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

2. Robežas lidostās

2.1. Pārbaužu procedūra starptautiskās lidostās

2.1.1. Kompetentas dalībvalstu iestādes nodrošina to, ka lidostu apsaimniekotāji veic vajadzīgos pasākumus, lai fiziski nošķirtu iekšējo reisu pasažieru plūsmu no citu reisu pasažieru plūsmām. Lai to panāktu, visās starptautiskās lidostās ievieš atbilstīgu infrastruktūru.

2.1.2. Vietu, kur veic robežpārbaudes, nosaka saskaņā ar šādu procedūru:

a) trešās valsts reisu pasažieriem, kas pārsēžas iekšēja reisa lidmašīnā, ieceļošanas pārbaudi veic lidostā, kurā ielidojusi reisa lidmašīna no trešās valsts. Iekšējā reisa pasažieriem, kas pārsēžas lidmašīnā, kura lido uz trešo valsti (pārsēšanās pasažieriem), izceļošanas pārbaudi veic lidostā, ko kuras reiss izlido;

b) reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja tajos nav pārsēšanās pasažieru, un reisos, kas reisa laikā veic vairāk par vienu starpnolaišanos dalībvalstu lidostās, nemainot lidmašīnu:

   i) pasažieriem reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja dalībvalstu teritorijā nav iepriekšējas vai turpmākas pārsēšanās, ieceļošanas pārbaudi veic ieceļošanas lidostā un izceļošanas pārbaudi – izceļošanas lidostā;

ii) pasažieriem reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja dalībvalstu teritorijā notiek vairāk nekā viena starpnolaišanās, nemainot lidmašīnu (tranzītpasažieriem), un, ja lidojuma posmā pa dalībvalstu teritoriju pasažieri nevar iekāpt lidmašīnā, ieceļošanas pārbaudi veic ielidošanas lidostā un izceļošanas pārbaudi – izlidošanas lidostā;

iii) ja reisos no trešām valstīm ar vairāk nekā vienu starpnolaišanos dalībvalstu teritorijā lidsabiedrība var uzņemt pasažierus tikai lidojuma posmam pa šo teritoriju, pasažieriem izceļošanas pārbaudi veic izlidošanas lidostā un ieceļošanas pārbaudi – ielidošanas lidostā.

Pārbaudes pasažieriem, kas starpnolaišanās laikā jau atrodas lidmašīnā un tajā nav iekāpuši dalībvalstu teritorijā, veic saskaņā ar b) apakšpunkta ii) daļu. Pretēju procedūru piemēro attiecīgos reisos, ja galapunkta valsts ir kāda trešā valsts.

2.1.3. Lidmašīnās vai pie izejas uz lidmašīnu robežpārbaudes parasti neveic, izņemot gadījumus, ja tās var pamatot ar draudiem, kas saistīti ar iekšēju drošību un nelegālu imigrāciju. Lai nodrošinātu to, ka lidostās, kas izvēlētas kā robežšķērsošanas vietas, personas pārbauda saskaņā ar noteikumiem, kuri izklāstīti no 6. līdz 11. pantam, dalībvalstis nodrošina to, ka lidostas iestādes veic vajadzīgos pasākumus, lai virzītu pasažieru plūsmu uz pārbaudēm paredzētajām vietām.

Dalībvalstis nodrošina to, ka lidostu apsaimniekotāji veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nepiederīgu personu ieiešanu paredzētajās zonās un iziešanu no tām, piemēram, tranzīta zonā. Tranzīta zonā parasti kontroles neveic, izņemot gadījumus, ja tās var pamatot ar drošību un nelegālu imigrāciju saistītu draudu analīze; pārbaudes tranzīta zonā var veikt personām, kam vajadzīga lidostas tranzīta vīza, lai pārbaudītu, vai viņām ir tāda vīza.

2.1.4. Ja nepārvaramas varas dēļ vai draudošu briesmu gadījumā, vai pēc iestāžu norādēm, lidmašīnai, kas veic reisu no trešās valsts, ir jānolaižas uz skrejceļa, kas neatrodas robežšķērsošanas vietā, lidmašīna var turpināt lidojumu tikai pēc tam, kad tā saņēmusi robežsardzes un muitas atļauju. Tas ir spēkā arī tad, ja lidmašīna, kas veic reisu no trešās valsts, nolaižas bez atļaujas. Jebkurā gadījumā 6. līdz 11. pants attiecas uz pasažieru pārbaudēm tādās lidmašīnās.

2.2. Pārbaužu procedūra lidlaukos

2.2.1. Nodrošina to, ka lidostās, kam saskaņā ar spēkā esošiem attiecīgas valsts tiesību aktiem nav starptautiskas lidostas statusa ("lidlauki"), bet kurās ir atļauta tādu reisu maršrutēšana, ko veic no trešām valstīm vai uz tām, personas pārbaudītu saskaņā ar 6. līdz 11. pantu.

2.2.2. Atkāpjoties no 2.1.1. punkta un neskarot Regulu (EK) Nr. 2320/2002 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā [34], lidlaukos nav jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu iekšējo reisu pasažieru plūsmu fizisku nodalīšanu no citu reisu pasažieru plūsmām. Turklāt, ja satiksme nav blīva, robežsargu klātbūtne ne vienmēr ir vajadzīga, ja vien vajadzības gadījumā ir nodrošināta personāla laicīga ierašanās.

2.2.3. Ja lidlaukā robežsargu klātbūtne nav nodrošināta visu laiku, lidlauka direktors pienācīgi informē robežsargus par tādu lidmašīnu ielidošanu un izlidošanu, kuras veic reisus no trešām valstīm vai uz tām.

2.3. Personu pārbaudes privātos reisos

2.3.1. Veicot privātus reisus no trešām valstīm vai uz tām, kapteinis pirms pacelšanās nosūta galamērķa dalībvalsts robežsargiem un vajadzības gadījumā tās dalībvalsts robežsargiem, kurā notiks pirmā ieceļošana, vispārēju paziņojumu, kurā saskaņā ar Starptautiskās civilās aviācijas konvencijas 2. pielikumu *inter alia* ir ietverts reisa plāns, kā arī informācija par pasažieru identitāti.

2.3.2. Ja privāti reisi no trešās valsts, kuru mērķis ir kāda dalībvalsts, izdara starpnolaišanos citu dalībvalstu teritorijā, kompetentas ieceļošanas dalībvalsts iestādes veic robežpārbaudes un iespiež ieceļošanas spiedogu 2.3.1. punktā minētajā vispārējā paziņojumā.

[34] OV L 355, 30.12.2002., 1. lpp.

2.3.3. Ja ir šaubas par to, vai lidmašīna ierodas vienīgi no dalībvalstu teritorijas vai dodas vienīgi uz dalībvalstu teritoriju, nenolaižoties trešās valsts teritorijā, kompetentas iestādes veic personu pārbaudes lidostās un lidlaukos saskaņā ar 2.1. un 2.2. punktu.

2.3.4. Nosacījumus planieru, ultravieglu lidaparātu, helikopteru, maza lidojuma rādiusa lidaparātu un dirižabļu ieceļošanai un izceļošanai nosaka ar attiecīgas valsts tiesību aktiem un, vajadzības gadījumā, ar divpusējiem nolīgumiem.

3. Jūras robežas

3.1. Vispārējas jūras satiksmes pārbaužu procedūras

3.1.1. Pārbaudes uz kuģiem veic ieceļošanas vai izceļošanas ostā uz kuģa vai šim nolūkam paredzētā vietā, kas atrodas kuģa tiešā tuvumā. Tomēr saskaņā ar nolīgumiem, kas panākti šajā jautājumā, pārbaudes var veikt arī braucienu laikā vai arī, kad kuģim iebrauc kādas trešās valsts teritorijā vai izbrauc no tās.
Pārbaužu nolūks ir nodrošināt, ka gan apkalpe, gan pasažieri atbilst 5. pantā minētajiem nosacījumiem, neskarot 17. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3.1.2. [...]
3.1.3. Kuģa kapteinis vai viņa vietā tāda persona vai uzņēmums, kas pārstāv kuģa īpašnieku visos jautājumos, kuri saistīti ar kuģa īpašnieka pienākumiem, gatavojot kuģi ceļam ("kuģa īpašnieka aģents"), divos eksemplāros sastāda komandas un visu pasažieru sarakstu. Vēlākais, ierodoties ostā, viņš nodod sarakstu(s) robežsargiem. Ja nepārvaramas varas dēļ sarakstu vai sarakstus nevar nosūtīt robežsargiem, vienu eksemplāru nosūta attiecīgam robežpostenim vai kuģniecības iestādei, kas to bez kavēšanās pārsūta robežsargiem.

3.1.4. Vienu no diviem saraksta eksemplāriem, ko attiecīgi paraksta robežsargs, atdod kuģa kapteinim, kas to pēc lūguma uzrāda ostā.

3.1.5. Kuģa kapteinis vai kuģa īpašnieka aģents viņa vietā tūlīt ziņo par pārmaiņām kuģa apkalpes sastāvā vai pasažieru skaitā.
Turklāt kapteinis tūlīt un, ja iespējams, pat pirms kuģis iebrauc ostā, informē kompetentas iestādes par tādiem kuģa pasažieriem, kas ceļo nelegāli. Tomēr pasažieri, kas ceļo nelegāli, paliek kuģa kapteiņa pārziņā.

3.1.6. Kuģa kapteinis laikus un saskaņā ar attiecīgā ostā spēkā esošiem noteikumiem paziņo robežsargiem par kuģa izbraukšanu; ja viņš nevar informēt šīs iestādes, viņš griežas pie attiecīgas kuģniecības iestādes. Iepriekš aizpildītā un parakstītā saraksta (aizpildīto un parakstīto sarakstu) otru eksemplāru atdod šīm iestādēm.

3.2. Īpaša pārbaužu procedūra konkrēta tipa kuģošanai

Kruīza kuģi

3.2.1. Kruīza kuģa kapteinis vai kuģa īpašnieka aģents viņa vietā vēlākais 24 stundas pirms izbraukšanas no izceļošanas ostas un pirms iebraukšanas jebkurā ostā dalībvalsts teritorijā attiecīgos robežsargus informē par kruīza maršrutu un programmu.

3.2.2. Ja kruīza kuģa maršrutā ir tikai tādas ostas, kas ir dalībvalstu teritorijā, tad, atkāpjoties no 4. un 6. panta, robežpārbaudes neveic, un kruīza kuģis var piestāt ostās, kuras nav robežšķērsošanas vietas.

Ja to prasa ar drošību un nelegālu imigrāciju saistītu draudu analīze, tomēr var veikt kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes.

3.2.3. Ja kruīza kuģa maršrutā ir gan ostas, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, gan ostas trešo valstu teritorijā, tad, atkāpjoties no 6. panta, robežpārbaudes veic šādi:

a) ja kruīza kuģis brauc no ostas, kas atrodas trešā valstī, un tas pirmo reizi ienāk ostā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, apkalpei un pasažieriem veic ieceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem, kā minēts 3.2.4. punktā.

Pasažieriem, kas nokāpj krastā, veic ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar 6. pantu, ja vien ar drošību un nelegālu imigrāciju saistītu draudu analīze konkrētos gadījumos neliecina, ka tādas pārbaudes nav vajadzīgas;

b) ja kruīza kuģis brauc no ostas, kas atrodas trešā valstī, un atkārtoti ienāk ostā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, apkalpei un pasažieriem veic ieceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem, kā minēts 3.2.4. punktā, ciktāl šajos sarakstos notikušas pārmaiņas, kopš kruīza kuģis ienācis iepriekšējā ostā, kas atrodas kādas dalībvalsts teritorijā.

Pasažieriem, kas nokāpj krastā, veic ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar 6. pantu, ja vien ar drošību un nelegālu imigrāciju saistītu draudu analīze konkrētos gadījumos neliecina, ka tādas pārbaudes nav vajadzīgas;

c) ja kruīza kuģis no ostas, kas atrodas dalībvalstī, iebrauc citā ostā, kas atrodas kādā dalībvalstī, pasažieriem, kuri nokāpj krastā, ieceļošanas pārbaudes veic saskaņā ar 6. pantu, ja to prasa ar drošību un nelegālu imigrāciju saistītu draudu analīze;

d) ja kruīza kuģis izbrauc no ostas, kas atrodas dalībvalstī, un dodas uz ostu, kas atrodas trešā valstī, apkalpei un pasažieriem veic izceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem.
Ja to prasa ar drošību un nelegālu imigrāciju saistītu draudu analīze, pasažieriem, kas uzkāpj uz kuģa, veic izceļošanas pārbaudes saskaņā ar 6. pantu;

e) Ja kruīza kuģis izbrauc no ostas, kas atrodas dalībvalstī, un dodas uz citu ostu, kas atrodas dalībvalstī, izceļošanas pārbaudes neveic.
Ja to prasa ar drošību un nelegālu imigrāciju saistītu draudu analīze, tomēr var veikt kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes.

3.2.4. Apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstos ieraksta:

– vārdu un uzvārdu,
– dzimšanas datumu,
– pilsonību,
– ceļojuma dokumenta numuru un tipu, un attiecīgos gadījumos vīzas numuru.

Kruīza kuģa kapteinis vai kuģa īpašnieka aģents viņa vietā attiecīgiem robežsargiem nosūta vārdu un uzvārdu sarakstus vēlākais 24 stundas pirms iebraukšanas katrā ostā, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, vai arī, ja brauciens līdz ostai ilgst mazāk nekā 24 stundas, tūlīt pēc tam, kad ir pabeigta iekāpšana iepriekšējā ostā.

Vārdu un uzvārdu sarakstus spiedogo dalībvalstu teritorijā pirmajā ieceļošanas ostā un pēc tam – visos gadījumos, kad sarakstā izdara grozījumus. Vārdu un uzvārdu sarakstus ņem vērā, vērtējot 3.2.3 punktā minētos apdraudējumus.

Izklaides kuģošana

3.2.5. Atkāpjoties no 4. un 6. panta, personām uz izklaides kuģiem, kas brauc no ostas kādā dalībvalstī, vai brauc uz tādu ostu, neveic robežpārbaudes, un viņas var ieceļot ostās, kas nav robežšķērsošanas vietas.

Saskaņā ar nelegālās imigrācijas draudu novērtējumu, jo īpaši, ja trešās valsts piekraste atrodas tiešā tuvumā attiecīgās dalībvalsts teritorijai, tomēr veic tādu personu pārbaudes un/vai izklaides kuģu pārmeklēšanu.

3.2.6. Atkāpjoties no 4. panta, izklaides kuģi, kas brauc no trešām valstīm, izņēmuma kārtā var iebraukt ostās, kas nav robežšķērsošanas vietas. Tādos gadījumos personas, kas atrodas uz kuģa, informē ostas iestādes, lai viņām atļautu iebraukt ostā. Ostas iestādes sazinās ar iestādēm tuvākajā ostā, kas ir izvēlēta kā robežšķērsošanas vieta, ziņojot par kuģa ierašanos. Par pasažieriem ziņo, iesniedzot uz kuģa esošo personu sarakstu ostas iestādēs. Vēlākais, ierodoties ostā, sarakstu dara pieejamu robežsargiem.

Tāpat, ja nepārvaramas varas dēļ izklaides kuģim jāpiestāj ostā, kas nav robežšķērsošanas vieta, ostas iestādes sazinās ar tuvākās ostas iestādēm, kas ir izvēlēta kā robežšķērsošanas vieta, lai ziņotu par kuģi.

3.2.7. Veicot pārbaudes, iesniedz dokumentu ar visiem kuģa tehniskiem parametriem un to personu vārdiem, kuras atrodas uz kuģa. Vienu dokumenta eksemplāru nodod ieceļošanas un izceļošanas ostas iestādēm. Kamēr kuģis uzturas vienas dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos, šā saraksta eksemplāru pievieno kuģa dokumentiem.

Piekrastes zveja

3.2.8. Atkāpjoties no 4. un 6. panta, piekrastes zvejas kuģu apkalpes, kas katru dienu vai 36 stundu laikā atgriežas reģistrācijas ostā vai kādā citā dalībvalstu teritorijā esošā ostā, un nepiestāj ostā, kas atrodas trešās valsts teritorijā, nepārbauda katru reizi. Tomēr, nosakot, cik bieži pārbaudes būtu jāveic, ņem vērā nelegālās imigrācijas draudu novērtējumu, jo īpaši, ja trešās valsts piekraste atrodas tiešā tuvumā attiecīgās dalībvalsts teritorijai. Ņemot vērā tādus draudus, veic personu pārbaudes un/vai kuģu pārmeklēšanu.

3.2.9. Tādu piekrastes zvejas kuģu apkalpes, kuri nav reģistrēti ostā, kas atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, pārbauda saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz jūrniekiem.
Kuģa kapteinis ziņo kompetentām iestādēm par visām pārmaiņām apkalpes personālā un par pasažieru klātbūtni.

Prāmju satiksme

3.2.10. Pārbaudi veic personām, kas brauc ar prāmjiem, kuri kursē uz trešo valstu teritorijā esošām ostām. Piemēro šādus noteikumus:

a) ja iespējams, dalībvalstis saskaņā ar 8. pantu nodrošina atsevišķas kontroles joslas;
b) kājāmgājēju pārbaudi veic individuāli;
c) transportlīdzekļu pasažieru pārbaudi veic, kamēr viņi atrodas pie transportlīdzekļa;
d) prāmju pasažierus, kas ceļo ar autobusiem, uzskata par kājāmgājējiem. Tādi pasažieri pārbaudei izkāpj no autobusa;

e) smago kravas transportlīdzekļu vadītāju un visu līdzbraucēju pārbaudes veic, kamēr viņi atrodas pie transportlīdzekļa. Tādu pārbaudi veic atsevišķi no citu pasažieru pārbaudēm;

f) lai nodrošinātu pārbaužu ātrumu, izveido attiecīgu izeju skaitu;

g) lai atklātu nelegālus imigrantus, izvēles kārtā veic pasažieru izmantoto transportlīdzekļu pārbaudi, un vajadzības gadījumā transportlīdzekļos esošās kravas un citu preču pārbaudi;

h) prāmju apkalpju locekļus pārbauda tāpat kā komerckuģu apkalpju locekļus.

4. Kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem

4.1. "Kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem, šķērsojot ārējās robežas" attiecas uz visu tipu kuģu un peldošu transportlīdzekļu izmantošanu darījumiem vai izklaidei upēs, kanālos un ezeros.

4.2. Attiecībā uz darījumiem izmantojamiem kuģiem, kapteini un uz kuģa nodarbinātās personas, kas iekļautas apkalpes sarakstā, kā arī šo personu uz kuģa dzīvojošos ģimenes locekļus uzskata par apkalpes locekļiem vai tiem pielīdzinātām personām.

4.3. Attiecīgos 3.1. līdz 3.2. punkta noteikumus *mutatis mutandis* piemēro iekšzemes ūdensceļu kuģošanas pārbaudēm.

VII PIELIKUMS

Īpašas procedūras konkrētu kategoriju personām

1. Valstu vadītāji

Atkāpjoties no 5. līdz 11. pantam, valstu vadītājiem un viņu delegāciju locekļiem, par kuru ierašanos un aizbraukšanu robežsargiem ir iepriekš oficiāli ziņots pa diplomātiskiem kanāliem, var neveikt robežpārbaudes.

2. Lidaparātu piloti un citi apkalpes locekļi

2.1. Atkāpjoties no 5. panta, pilotu apliecību vai apkalpes apliecību turētāji, kā paredzēts 1944. gada 7. decembra Civilās aviācijas konvencijas 9. pielikumā, veicot pienākumu un pamatojoties uz minētajiem dokumentiem, var:

– iekāpt lidaparātos un izkāpt no tiem starpnolaišanās lidostās vai ielidošanas lidostās, kas atrodas dalībvalsts teritorijā;
– ieceļot tādā dalībvalsts teritorijā esošā administratīvā teritorijā, kurā ir starpnolaišanās lidosta vai ielidošanas lidosta;
– ar jebkādu transportlīdzekli doties uz lidostu, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, lai iekāptu lidaparātā, kas izlido no šīs lidostas.
Visos citos gadījumos ievēro 5. panta 1. punktā paredzētās prasības.

2.2. Attiecībā uz lidaparāta apkalpes locekļu pārbaudēm piemēro 6. līdz 11. pantu. Ja iespējams, vispirms pārbauda lidaparātu apkalpes. Tas nozīmē, ka viņus pārbauda vai nu pirms pasažieriem, vai īpašās, šiem nolūkiem paredzētās vietās. Atkāpjoties no 6. panta, apkalpes, ko par robežkontroli atbildīgais personāls pazīst kā attiecīgu pienākumu veicējas, var pārbaudīt izlases kārtā.

3. Jūrnieki

3.1. Atkāpjoties no 4. un 6. panta, dalībvalstis var atļaut jūrniekiem, kam ir jūrnieka pase, kas izdota saskaņā ar 2003. gada 19. jūnija Ženēvas Konvenciju (Nr. 185), 1965. gada 5. aprīļa Londonas Konvenciju un attiecīgas valsts noteikumiem, ieceļot dalībvalstu teritorijā, nokāpjot krastā, lai uzturētos ostas zonā, kurā piestāj kuģis, vai tuvējās administratīvās teritorijās, neierodoties robežšķērsošanas vietā, ar nosacījumu, ka viņi ir ierakstīti sava kuģa apkalpes sarakstā, kas iepriekš ir iesniegts pārbaudei attiecīgajām iestādēm.

Ņemot vērā ar nelegālu imigrāciju un drošību saistītu draudu analīzi, robežsargi saskaņā ar 6. pantu jūrniekus tomēr pārbauda pirms nokāpšanas krastā.

Ja kāds jūrnieks rada draudus valsts politikai, iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai, viņam var atteikt atļauju izkāpt krastā.

3.2. Jūrnieki, kas paredz uzturēties ārpus tām administratīvām teritorijām, kas atrodas ostu tuvumā, ievēro 5. panta 1. punktā izklāstītos noteikumus ieceļošanai dalībvalstu teritorijā.

4. Diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētāji un starptautisko organizāciju locekļi

4.1. Tā kā dalībvalstu atzītu trešo valstu vai to valdību izdotu diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētāji, kā arī 4.4. punktā uzskaitīto starptautisko organizāciju izdotu dokumentu turētāji, kas ceļo, pildot savus pienākumus, ir tiesīgi izmantot īpašas privilēģijas vai neaizskaramību, tad, veicot robežpārbaudes, viņiem var dot priekšroku arī tādos gadījumos, ja viņiem var būt vajadzīga vīza. Atkāpjoties no 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta, personām, kas ir tādu dokumentu turētāji, nav jāpierāda, ka viņām ir pietiekami iztikas līdzekļi.

4.2. Ja persona, kas ierodas pie ārējās robežas, atsaucas uz privilēģijām, neaizskaramību un izņēmumiem, robežsargs var prasīt, lai tā sniedz statusa pierādījumus, uzrādot atbilstīgus dokumentus, proti, akreditācijas valsts izsniegtus apliecinājumus vai diplomātisko pasi, vai pierādīt statusu citādiem līdzekļiem. Ja robežsargam ir šaubas, steidzamos gadījumos viņš var tieši vērsties Ārlietu ministrijā.

4.3. Akreditēti diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību darbinieki un viņu ģimenes var ieceļot dalībvalstu teritorijā, uzrādot 17. panta 2. punktā minēto apliecību, kā arī dokumentu, kas dod tiesības šķērsot robežu. Turklāt, atkāpjoties no 11. panta, robežsargi nedrīkst atteikt diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētājiem ieceļot dalībvalstu teritorijā, iepriekš nesazinoties ar attiecīgām valsts iestādēm. Tas attiecas arī uz gadījumiem, ja par attiecīgo personu Šengenas Informācijas sistēmā ir dots brīdinājums.

4.4. Starptautisko organizāciju izsniegtie dokumenti 4.1. punktā norādītajiem mērķiem konkrēti ir šādi:

– Apvienoto Nāciju Organizācijas caurlaide, ko saskaņā ar Ņujorkā 1947. gada 21. novembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālā asamblejā pieņemto Konvenciju par īpašo aģentūru privilēģijām un imunitāti izsniedz Apvienoto Nāciju Organizācijas un tai pakļautu aģentūru darbiniekiem;
– Eiropas Kopienas (EK) caurlaide;
– Eiropas Atomenerģijas kopienas (*Euratom*) caurlaide;
– Eiropas Padomes ģenerālsekretāra izdota apliecība;
– dokumenti, kas izdoti saskaņā ar III. panta 2. punktu Ziemeļatlantijas Līguma valstu nolīgumā par to karaspēka vienību tiesisko statusu (militārās personu apliecības un komandējuma pavēle, ceļošanas atļauja vai individuāla vai grupas pavēle par ceļošanu), kā arī dokumenti, kas izdoti saskaņā ar Partnerattiecībām mieram.

5. Darba ņēmēji, kas strādā otrpus robežai

5.1. Procedūras, kā pārbaudīt darba ņēmējus, kas strādā otrpus robežai, reglamentē vispārēji noteikumi par robežkontroli, jo īpaši 6. līdz 11. pants.

5.2. Atkāpjoties no 6. panta, darba ņēmējus, kas strādā otrpus robežai un ko robežsargi labi pazīst tāpēc, ka viņi bieži šķērso vienu un to pašu robežšķērsošanas vietu, un par kuriem saskaņā ar pirmās pārbaudes rezultātiem nav brīdinājumu Šengenas informācijas sistēmā vai valsts datubāzē, pārbauda tikai izlases kārtā, lai pārliecinātos par to, ka viņiem ir robežas šķērsošanai derīgi dokumenti, un viņi atbilst attiecīgiem ieceļošanas nosacījumiem. Laiku pa laikam šīs personas pārbauda pilnībā, bez brīdinājuma un ar neregulāriem starplaikiem.

5.3. Šā panta 5.2. punktu var attiecināt arī uz regulāriem citu kategoriju robežas šķērsotājiem.

6. Nepilngadīgie

6.1. Robežsargi pievērš īpašu uzmanību nepilngadīgiem, kas ceļo citu personu pavadībā vai vieni. Nepilngadīgos, kas šķērso ārējās robežas, ieceļojot un izceļojot pārbauda tāpat kā saskaņā ar šo regulu pārbauda pieaugušos.

6.2. Ja nepilngadīgos pavada pieaugušais, robežsargs pārbauda, vai personas, kas pavada nepilngadīgos, pilda vecāku pienākumus, jo īpaši, ja nepilngadīgos pavada tikai viens pieaugušais, un ir nopietns iemesls aizdomām, ka nepilngadīgie varētu būt pretlikumīgi aizvesti no tādas personas (tādu personu) aizgādnības, kura (kuras) likumīgi pilda viņu vecāku pienākumus. Tādā gadījumā robežsargs veic turpmāku izmeklēšanu, lai saņemtajā informācijā konstatētu nekonsekvences vai pretrunas.

6.3. Ja nepilngadīgie ceļo vieni, robežsargi, rūpīgi pārbaudot ceļojuma dokumentus un apstiprinātos dokumentus, pārliecinās par to, ka nepilngadīgie nepamet teritoriju pret tās personas (to personu) gribu, kura (kuras) pilda viņu vecāku pienākumus.

VIII PIELIKUMS

Valsts nosaukums

VALSTS LOGOTIPS **(Biroja nosaukums)**

_____

Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīgs

PIERĀDĪJUMU ATZĪŠANA ATTIECĪBĀ UZ ĪSLAICĪGAS UZTURĒŠANĀS ILGUMA NOSACĪJUMU IEVĒROŠANU, JA CEĻOJUMA DOKUMENTĀ NAV IECEĻOŠANAS SPIEDOGA

_____ dienā (pulksten) _____ (vietā)_____

Pie manis, šo dokumentu parakstījušā pilnvarotā ierēdņa _____ ir ieradies(usies):

Uzvārds _____ Vārds _____

Dzimšanas datums _____ Dzimšanas vieta _____ Dzimums: _____

Valstspiederība _____ Pastāvīgi dzīvo_____

Ceļojuma dokuments _____ numurs _____

Izdots _____ datums:

Vīzas numurs (ja ir) _____ Izdevēja iestāde _____

uz laiku ____ dienas, šādu iemeslu dēļ: _____

Ņemot vērā viņa (viņas) sniegtos pierādījumus, kas attiecas uz viņa (viņas) uzturēšanos to dalībvalstu teritorijā, ir atzīts, ka viņš (viņa) ir ieceļojis(usi) _____ dalībvalsts teritorijā _____ [dienā] _____ robežas šķērsošanas punktā.

Šo dokumentu parakstījušā ierēdņa kontaktdati:

Tel.:_____

Fakss:_____

e-pasts:_____

Attiecīgā persona saņem šā dokumenta eksemplāru.

Attiecīgās personas paraksts	**Atbildīgā ierēdņa paraksts** **+ zīmogs**